HLAS NÁRODA

"Vy representujete ve svobodném světě vlast. Vlast potřebuje lásku a pomoc. Buďte svorni! Jen svorným Bůh požehnává."
JOSEF KARDINÁL BERAN, arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

Udržení českého vědomí, řeči a novin v Americe žádá osobní oběti a nadšené spolupráce každého z nás.

Second Class Postage Paid at Chicago, Ill.

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623 | Roč. (Vol.) I. — Číslo (No.) 20. | Sobota (Saturday) 15. května (May) 1976 | Cena 25 centů

K poctě Matky Páně — "Královny máje" a k radostným vzpomínkám všech našich čtenářů, kteří v tyto dny putovávali ve staré vlasti na posvátný Hostýn, jim dnes přinášíme tento známý obrázek i s tradiční poutní modlitbou: "Chraň nás, Matko nejmilejší, na obtížné pouti zdejší; zahynouti nedej dětem, které pustým bloudí světem."

V Libanonu se i po presidentské volbě válčí dál

Bejrút. — V sobotu 8. května libanonský parlament zvolil nového — křesťanského — presidenta země, 51letého ředitele Centrální banky Elias Sarkise, který pak vzápětí řekl ve svém prohlášení: "Modlím se k Bohu, aby pomohl mně a našemu lidu při znovuzbudování naší země, a aby jí vrátil mír." Socialistická Moslemská aliance, v jejímž čele je Kamal Jumblatt však vyzvala své členy, aby tuto volbu neuznali, a aby pokračovali v občanské válce. Moslemové, kteří mají ve své moci dvě třetiny země, dávají přednost levicovému presidentskému kandidátu — právníku Raymondu Eddemu — a prohlašují Sarkise za kandidáta, vnuceného Syrií.

Při posledních bojích zahynulo v Bejrútu do neděle 18? lidí. Sarkis se těší přízni Sýrie a proto se čeká, že dojde k zvýšení syrské vojenské intervence v Libanonu, aby se skončila tamní 13-měsíční občanská válka.

Protože v Bejrútu pouliční boje neustaly a mohamedáni nechtějí uznat výsledek presidentské volby, neví se, zda nový president bude vůbec moci složit ústavní přísahu a zahájit svůj úřad. Političtí pozorovatelé jsou zajedno, že volba Sarkise presidentem země nepřinese Libanonu mír, leda dojde-li k dohodě mezi ním a Jumblattem. Podivné ovšem je, že téměř veškerý mezinárodní tisk stále pokračuje "v přestrojování" jmen válčících stran v Libanonu stejně tak jako v Sev. Irsku. Aby se snad Moskva neurazila, mluví se stále o boji mezi mohamedány a křesťany v Libanonu, a mezi katolíky a protestanty v Sev. Irsku.

Každý informovaný, zdravě myslící čtenář však ví, že v obou případech Moskva dodává zbraně "nacionalistickým revolucionářům", kteří jsou více nebo méně marxisticky orientováni a v očích Moskvy mohou působit kapitalistickému západu těžkosti. Ty je nakonec vždy oslabují už tím, že jsou nuceny zbytečně utrácet peníze na nutnou obranu. S nejistotou v zemi uniká investiční kapitál, roste inflace, brzdí se výstavba a sociální pokrok v zemi a unavený lid je nespokojený s dosavadní "neschopnou vládou. Tu je pak snadné komunistům dělat propagandu, protože nespokojená chudina nemá co ztratit. V beznaději pak snadno uvěří slibům komunistů. V kalných vodách se Moskvě vždycky nejlépe lovilo!

ENGLISH SECTION INSIDE

Kissinger se vrátil z africké cesty

Washington. — Státní tajemník Dr. Henry Kissinger se minulý pátek vrátil ze své dvoutýdenní 26,000-mílové africké cesty. Fordova vláda jej poslala na černý kontinent, aby ujistil tamní spřátelené vlády o naší konstruktivní africké politice, a aby zabránil dalším zásahům komunistů do afrických záležitostí. Navštívil Tanzánii, Zambii, Zaire, Liberii, Senegal a Keňu; Nigerie a Ghana předem oznámily, že Kissingerova návštěva by jim nebyla vítána. Všude v rozhovorech s hlavami států a s předsedy vlád ujišťoval o americké snaze pomoci Africe k hospodářskému rozmachu, a slíbil černošským většinám americkou mravní podporu v jejich boji za nezávislost. Varoval Jižní Afriku a Rhodésii, že musí počítat s krvavou koupelí v případě, že tamní černoši a běloši se nedohodnou na mírovém přenesení vládní moci na černošské většiny. O bílých Jihoafričanech musil přiznat, že již dávno nejsou kolonisty, nýbrž opravdovými rodilými Afričany; proto je jim nutno přiznat právo na život ve své vlastní zemi. Jejich rasová politika se však musí v rozumné době změnit, tak aby všichni Jihoafričané různých ras byli opravdu rovnoprávni. A v Jižní Africe je barvitější snáze než v USA.

Při své cestě předložil návrh Spojených států na mezinárodní program pro hospodářský rozvoj zemí Sahelské zóny, v nedávné minulosti postižen katastrofálním suchem. Uskutečnění tohoto programu by si vyžádalo v příštích 10 letech obnos 7.5 bilionů dolarů.

Ve své řeči na mezinárodní konferenci o světovém obchodu v Nairobi v Keni Kissinger vysvětlil plán Spojených států na zlepšení hospodářské situace zemí Třetího světa i přítomným Sovětům. Jeho klíčovým návrhem bylo zřízení mezinárodní banky přirozených zdrojů, s kapitálem jednoho bilionu dolarů, která by přispívala k zajištění "hospodárnější, spravedlivější a systematičtější" těžby surovin v chudých zemích.

V Portugalsku budou presidentské volby 27. června

Lisabon. — Revoluční rada Portugalska vyhlásila volby nového presidenta země na 27. června; tím bude v Portugalsku připraven přechod k parlamentní demokracii. Největší naději na zvolení má 41letý šéf generálního štábu portugalské armády generál Antonio Ramalho Eanes, který si už získal přízeň socialistů, demokratické lidové strany i demokraticko-sociálního středu. Nynější zatímní president gen. Costa Gomez dosud prohlašuje, že asi na presidentství kandidovat nebude.

Socialistická strana trvá na tom, že se nebude dělit o vládu země se žádnou jinou stranou, ačkoliv při volbách obdržela pouze 35 procent hlasů. Portugalská vláda prohlásila, že má v úmyslu udělit ostrovům Madeira a Azorským částečnou samosprávu.

Italský sever postižen zemětřesením

Řím. — Severovýchodní cíp Itálie při jugoslávské hranici byl ve čtvrtek 6. května v noci postižen několika prudkými zemskými otřesy. Do pondělí 10. května bylo z trosek vytaženo 914 mrtvol, 2000 lidí bylo při zemětřesení zraněno, 12 měst a vesnic bylo srovnáno se zemí a 100,000 lidí zůstalo bez přístřeší. V postiženém území bylo velké nebezpečí epidemií kvůli rozkládajícím se mrtvolám, otevřené kanalisaci, nedostatku pitné vody a téměř letním vedrům; díky energickému úsilí italských záchranných čet i cizích pomocníků se však rychle podařilo toto nebezpečí odvrátit. Cizí země posílají pro postižené finanční výpomoc a věci první potřeby, včetně léků, potravin, přikrývek a stanů.

Tyto otřesy byly pocítěny nejen v Itálii, nýbrž i v jiných zemích: v Jugoslávii, Rakousku, Západním Německu, Švýcarsku, Belgii, Holandsku a Československu. Bylo to nejhorší zemětřesení, jímž Itálie byla postižena v posledních 61 letech.

Někteří zbožní Italové spojují tuto přírodní katastrofu s faktem, že seschlá krev mučedníka sv. Januária, uchovávaná v malé zkumavce v katedrálním kostele v Neapoli, letos na svátek tohoto světce po prvé po dlouhé době nezkapalněla. Obyčejně se tak stalo každoročně dvakrát. V roce 1629 jeho krev sice zkapalněla, avšak později než obvykle; v témž roce 60 tisíc neapolských občanů zemřelo na mor. Tato fakta však nemají nic společného s katolickou vírou. Neapolský arcibiskup kardinál Corrado Ursi se domnívá, že krev sv. Januária letos nezkapalněla proto, že italská permisivní společnost se oddává novopohanství a usiluje o dovolení potratů v Itálii.

Mezitím se ale zemětřesení opakovalo i na jihu Itálie a na řeckém Peloponesu, a ve středu ráno se opět vrátilo na italský sever, kde způsobilo nové milionové škody na domech. Kolik lidí přišlo o život při tomto posledním záchvěvu země nebylo dnes ráno, 12. května dosud známo.

Sloupek informací

K VÝVOJI V EVROPĚ A "SILÍCÍM PROUDU" KOMUNISTICKÉ PROPAGANDY V LATINSKÉ AMERICE

Dokud jsem žil v Evropě, tak jsem zprávy o prezidentských "primárkách" v USA sledoval se všelijakými pocity. Formuloval bych je v hranicích mezi úsudkem o "zbytečné nákladném politickém cirkusu" až po názor, že "jde holt o americkou zvláštnost". Že jde v zásadě o mnohem víc, o školu zralosti, to chápu až dnes jako přímý pozorovatel jejich průběhu.

Američané, ať již v zemi narození, nebo ti, kdo se jim srdcem stali, jsou si vědomi, že se v té době před volbami nejvyššího představitele jakoby obnažovali, vystavovali bez ochrany všem nepřátelstvím. Napadlo mě: jakoby želva snala svůj krunýř. Avšak nebojí se to zkoušky. Může být lepšího důkazu víry ve vlastní sílu? V ony myšlenky, vyjádřené před 200 roky otci Spojených států?

Vlastní zápas o hlasy voličů budoucího prezidenta USA se podle pozorování z poslední doby přenesl na pole zahraniční politiky. Ekonomie je zorganizována natolik, že si po chvilích tápání Amerika nakonec ví rady s krizemi a dokáže ostatním státům převahu politicko-hospodářského systému Spojených států. A snad právě proto je Washington D.C. zčásti vlastně vždycky proti své vůli nutným protějškem sovětské mocnosti, usilující o nadvládu nad celým světem. Arénou vnuceného zápasu v amerických volbách jsou vnější politické vztahy. Nejasná stanoviska kandidátů na prezidentský úřad ukazuje se se jim nevyplácejí

"Mateřská loď" USA: Evropa

Nepoužívám tohoto označení pro "starý" kontinent poprvé. Vracím se k němu vždy, když chci podtrhnout jeho úzké spojení s Amerikou. Z Evropy přišli ti nejvýznamnější kolonizátoři Nového světa. O těch z nejprvnějších se nedá říci mnoho dobrého, ale hrát si na soudce historie je ošemetné. Musíme ji nakonec měřit tím, čeho docílila. Na půdě dnešních Spojených států dala vzniknout ze směsice evropských revolučních ideálů demokracii, jejíž letos dvěstě roků stará konstituce je nejenom ve slovech, ale i v důsledné aplikaci příkladná – až nám z toho někdy běhá mráz po zádech, když se jejích zásad dovolávají jedinci nebo skupiny, jejichž špatné úmysly jsou očividné.

V poslední době americká zahraniční politika mnohé bitvy prohrála. Jistě se nemusím vracet k událostem v jiho-východní Asii, které vyvrcholily právě před rokem nastolením komunistických režimů různých odstínů ve většině států této oblasti. A nechci se dnes zabývat Afrikou po Angole a po politickém "safari" našeho státního sekretáře; jsou toho plné noviny. Divejme se na příští a pro zájmy Spojených států životně důležité bojiště o vliv ve světě. Na prvním místě tedy na Evropu.

V nedávném čase jsme si s ní prožili svoje a ještě asi mnohé "užijeme". Myslím na její západní část, neboť o evropském východě a o srdci kontinentu, zabraném po válce Sověty a vyhraném pro komunistické režimy po pražském puči v roce 1948 nám jako o sféře vlivu hovořit nepřísluší. Připomínám portugalskou krizi, která dopadla zatím jakž-takž; vracím vám do vzpomínek volbu britského premiéra, která se ukazuje být předehrou k dalšímu zápolení o příští politický kurs matky "Commonwealthu". Nejistým je v současné době vývoj ve Španělsku, kde stoupenci krajně žádoucích demokratických reforem narážejí na tvrdý odpor "pohrobků" bývalého režimu, kteří si až dosud udržují silné mocenské pozice. Plná hrbolů a úskalí všeho druhu je i cesta Evropského hospodářského společenství v politické jednotě Západní Evropy; zatím posledním problémem je otázka voleb do společného Evropského parlamentu, která oživuje některé tradice velikášství, konkrétně například francouzského. A nyní se vším čeká, jak dopadne Itálie.

Itálie: Kam po volbách?

Třicátá sedmá poválečná vláda v Římě byla u moci jen 79 dnů. Na konec června jsou vypsány nové všeobecné volby, které mají spolu s regionálními na Sicílii a obecními volbami například v Římě a Janově přinést jasno do italské politické scény. Tímto "jasnem" je pro většinu pozorovatelů již delší dobu nástup komunistů: očekávají, že se stanou nejsilnější politickou stranou. Dosud měli zhruba 33 procent voličských hlasů, vládnoucí křesťanští demokraté 35 procent.

Nechejme tato proroctví stranou. Znovu si však připomeňme ne tak dávné zjištění znalců italských poměrů, kteří tvrdili, že komunistům není volební měření v dané době zrovna po chuti. Více si libovali v kritice neutěšených hospodářských poměrů, z uskutečňování vlastního programu "italské cesty k socialismu" mají prý obavy. Lze říci, že zcela oprávněně. Jsou si přece vědomi, že k chaosu ekonomie značnou měrou přispěly nesčetné jimi organizované stávky a jiné akce nepřátelské sociálnímu míru; ještě 3. dubna vyhořela jedna z filiálek automobilky FIAT; zapálením se pochlubila "Rudá brigáda". . Bylo pro komunisty snadné pustit stavy demagogickému obviňování různých politiků z protivného tábora z korupce a jiných nekalostí. Teď však budou muset vysvětlovat podobné kousky soudruhů z vlastních řad, kterým stačilo pár měsíců u moci v krajských parlamentech, získané při posledních volbách například v Neapoli, aby "vyrobili řadu skandálů s úplatkářstvím a "strejčkováním" v politice. Když bylo Itálii nejhůře, pomáhali evropští partneři; někdy před dvěma roky to byl více než biliónový úvěr ze Západního Německa, nyní se očekává na $300 miliónů z Evropského společenství. Komunisté se právem obávají, že by byli odkázáni na "pomoc" ze Sovětského svazu, znají jeho vydřidušství...

Italská komunistická strana byla již jednou zastoupena ve vládě – v letech 1944—1947. To bylo období, kdy moskevská centrála bolševismu silně podporovala taktiku spolupráce komunistů s demokraty s cílem v příhodné době se jich zbavit. (Viz příklad Československa v únoru 1948!) Italští žáci Kremlu se projevili na sjezdu strany v lednu 1946. V jejich programovém prohlášení z té doby se praví, že chtějí "usilovat o demokratickou republiku dělníků a inteligence, řízenou parlamentem". A další citáty: "Režim stabilní demokracie není v Itálii možný, jestliže neprovedeme zásadní reformy v ekonomické struktuře země." V průmyslové oblasti bylo touto plánovanou reformou "znárodnění bank a pojišťoven", v zemědělství" likvidace latifundií a omezování majetku kapitalistů." Tehdejším voličům taková nápověď stačila; v květnu 1947 museli komunisté z vlády. Dovoluji si vyslovit pochybnosti o tom, že by italští komunisté svůj původní program nějak zásadně změnili. Otázka je, do jaké míry si Italové udrželi zdravý úsudek. Vývoj ve světě v posledních letech extrémům nahrává.

Začátkem května jsem se dočetl v místních novinách, že bývalý texaský guvernér John B. Connally zakládá jakousi privátní organizaci "Citizens Alliance for Mediterranean Freedom" – která chce ze sbírek financovat inseráty, varující před "vládou rudých ve Středomoří". Předem pochybuji o jejich účinnosti. Proti komunistům se nebojuje oznámkami

Komunisté o Latinské Americe

To je druhá oblast, jejíž politický vývoj se nás bezprostředně týká. Ve zdejších sdělovacích prostředcích se Střed- a Jihoamerickým státům věnuje pozornost jen tehdy, když padne nějaký diktátor, nebo u příležitosti návštěvy nějakého politického cestovatele. Komunisté naopak sledují co se tam děje velmi pozorně a soustavně což by nám mělo být varováním. Odložil jsem si několik výstřižků z jejich tisku. Citáty z nich vám řeknou víc než dlouhé komentáře.

Koncem letošního ledna je datován článek nadepsaný "Sílící proud". Píše se v něm mimo jiné: "Málo radosti budou mít strategové mezinárodních kapitalistických monopolů z výsledku prvního zasedání 'Latinskoamerické rady', které se konalo v Caracasu. Rada s nejvyšším orgánem Latinskoamerického hospodářského systému (SELA), vytvořeného v loňském roce 25 státy Latinské Ameriky a karibské oblasti včetně Kuby, avšak bez USA!" Nová organizace se nemá omezovat "přísně jen na hospodářské problémy, ale zabývat se i s nimi spojenými politickými otázkami". Jak to říká závěr článku: Členské státy "odmítají jakoukoliv, třeba i zprostředkovanou nadvládu washingtonských 'ochránců'".

Zpravodajství komunistů z Jižní Ameriky měří dvojím metrem. Některé režimy to mají již předem "dobré". Tak například sovětský novinář J. Romaněnko napsal o Peru: "Pokrokový proces na postupu." A co je "pokrokem" vysvětluje hned úvodem: "Loňský rok byl v Peru ve znamení nových úspěchů. Do seznamu imperialistických monopolů, které byly znárodněny, přibyla filiálka amerického koncernu Marcona Mining Company, jenž po mnoho let drancoval přírodní bohatství Peru."

Panama se prý vyvíjí také dobře, zato je však "Hlad v podvýživa v Brazilii". Další titulky: "Vývoj bolivijského režimu: Politika násilí a perzekucí"; "Zvůle uruguayské diktatury"; "Život tajemníka ústředního výboru Paraguayské komunistické strany Miguela Angela Solera vážně ohrožen"...

Dalo by se dlouze pokračovat. Společným tónem všech zpráv a komentářů je jednak osočování Spojených států a jejich přátel z těch nejhorších článků – a zadruhé pak zdůrazňování aktivizace komunistických stran. Na to prvé jsme si časem již jaksi zvykli, to druhé zjištění máme v patrnosti dokud je čas. Je jisté užitečné, jestliže se nyní dostávají i tyto otázky do politických stanovisek kandidátů na politické úřady.

J. Netík

Sdružení bývalých politických vězňů komunistického Československa

Vás zve na tradiční

"PRVNÍ JARNÍ PIKNIK"

pořádaný 23. května
v National Grove č. 2
v Riverside-Des Plaines a
29th street

Zábavní program — hudba
tombola
V případě nepříznivého počasí
o týden později tamtéž

HLAS NÁRODA
(VOICE OF THE NATION)

Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, exilu a potřebám našich drahých doma.

BOHU, CÍRKVI, NÁRODU.

VYDÁVÁ:
"VELEHRAD", českoamerické kulturní středisko,
CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC.
2657-59 S. LAWNDALE AVE., Chicago, Ill. 60623

ŘÍDÍ: Dp. VOJTĚCH VÍT, O.S.B.
S REDAKČNÍM KRUHEM.

ROČNÍ PŘEDPLATNÉ: v U.S.A. $15.00.

Redakce si vyhrazuje právo zaslané články a dopisy zkrátit aniž by tím byl změněn jejich původní obsah. Pokud jsou články podepsané autorem, nemusí se redakce s jejich obsahem ztotožňovat. — Zaslané rukopisy se nevracejí.

Second Class Postage Paid at Chicago, Illinois.

May 15, 1976 — Vol. I., No. 20.

HODLÁTE SE STÁT PANEM DOMÁCÍM?
PRODÁVÁTE SVŮJ DŮM ČI LOT?
CHRISTIE'S REAL ESTATE
VÁM SVĚDOMITĚ POSLOUŽÍ.
26th STREET AREA — SOUTHWEST SUBURBAN
SALES — APPRAISALS — MORTGAGE
3617 W. 26th St., Chicago, Ill. 60623 Phone 277-7800
Kristina Moysiyakha — Alexandra Moysiyakha-Lala — Brokers

Až půjdete na nákup do obchodního domu Wieboldt's na Harlem Ave. a Lake Str. na rozhraní severozápadních předměstí Oak Park a River Forest — a v blízkém "skoroevropském" prostředí zatoužíte po pravém českém obědě nebo večeři —
nezapomeňte navštívit naši známou restauraci
Bohemian CROWN Restaurant
7219 W. Lake Str., River Forest, Ill.
Volné parkoviště vzadu za restaurací. — V pondělí zavřeno.
Tel.: 369-8140 Na Vaši návštěvu se těší:
Josef Krákora a *Jaromír Hrábek*, majitelé

Drobné zprávy

Tirana. — Albánská komunistická vláda oznámila Německé spolkové republice, že je ochotna s ní navázat normální diplomatické vztahy, avšak nezadarmo: nejdříve jí tato prý musí zaplatit válečnou náhradu ve výši dvou bilionů dolarů, a to v jejich hodnotě z roku 1938, plus všechny úroky. Země prý těžce trpěla pod německou okupací za druhé světové války; 28.000 Albánců bylo usmrceno 12.000 zraněno a 12.000 deportováno. Německá spolková republika odpověděla Albánii diplomatickou cestou toto: 1. Byla to Itálie, nikoliv Německo, jež zatáhla Albánii do války; 2. podle londýnské smlouvy z roku 1953 požadavky válečné náhrady od Německa jsou odloženy až do uzavření míru; 3. Spolková republika je ochotna poskytnout Albánii technickou a hospodářskou výpomoc pro její industrialisaci. Nato albánský komunistický orgán "Zeri i Populli" obvinil západoněmeckou vládu, že prý se pokouší vyhnout se svým povinnostem "různými manévry, vytáčkami a právnickými výmluvami".

• • •

Washington. — U.S. ministr obrany Rumsfeld oznámil, že kvůli zbrojení Sovětů také americká armáda musí urychlit svou výzbroj. V příštích deseti letech bude 70 bilionů dolarů věnováno na zlepšení U.S. nukleárních raket a bombardérů. V pěti příštích letech bude zbudováno 11 nových válečných lodí, včetně dvou letadlových lodí a 10 ponorek Trident, vyzbrojených 12 nukleárními raketami. Rumsfeld prohlásil, že se velmi mýlí ti, kteří se domnívají, že mezinárodní obleva není slučitelná s vysokým národním rozpočtem pro armádu; tato obleva totiž neznamená přátelství a vzájemnou důvěru, nýbrž pouze snahy o zmírnění napětí.

• • •

Vientiane. — V Laosu se prý šíří odpor proti novému komunistickému režimu. V ústředním vězení ve Vientiane se vzbouřili vězni komunistů; přitom jich bylo asi sto postříleno a pěti stům se podařilo utéci přes řeku Mekong do sousedního Thajska. Odpůrci komunistů už zorganizovali "Výbor pro znovudobytí národa, náboženství a trůnu", který vede guerilovou válku proti laoskému komunistickému režimu.

• • •

Kuala Lumpur. — V džungli podél hranice Malajska s Thajskem asi 3,000 malajských vojáků právě vede čistící akci proti tam skrytým komunistickým guerilům. Byl tam objeven velký počet podzemních komunistických skladišť, jež jsou spolu spojena tunely.

• • •

Washington. — Zpráva o ozařování budovy amerického velvyslanectví v Moskvě paprsky, nebezpečnými pro lidské zdraví, vyvolala v americké veřejnosti značnou nelibost a rozhořčení. President Ford oznámil, že o této věci bude jednáno "na nejvyšší úrovni". Odmítl však udat bližší detaily k vůli delikátnosti celého tohoto problému.

• • •

Paříž. — Brazílie se velmi zajímá o vývoz produktu do zemí Evropského společenství. Brazilský president Geisel byl ve Francii na státní návštěvě; s francouzským presidentem jednal o politických a hospodářských vztazích mezi oběma zeměmi. Za jeho pařížské návštěvy četné organizace protestovaly proti týrznění politických vězňů v Brazílii. Amnesty International, ústřední pracovní unie CFDT, různé kruhy vládní opozice, protestantské církve, a za katolickou církev biskup Arrasu Gerard Huyghe, který prohlásil v otevřeném dopise, že "užívání týrznění jako vládní metody v Brazilii silně škodí její mezinárodní pověsti".

• • •

Tel Aviv. — Podle izraelských novin "Haaretz" Sýrie je ochotna přijmout další prodloužení mandátu mírových vojáků OSN na Golanské vysočině; vláda Spojených států už prý byla o tomto syrském úmyslu zpravena. Zdrženlivý postoj Spojených států ve věci syrského zákroku v Libanonu prý přivedlo sblížení obou zemí, takže je pravděpodobné, že v blízké budoucnosti syrský president Assad navštíví presidenta Forda ve Washingtoně.

• • •

Salisbury. — Rodéská vláda v důsledku zostření boje proti černošským guerilům zavedla částečnou censuru tisku. Tato se vztahuje zejména ke zpravodajství o vojenských a národohospodářských záležitostech. Žurnalisté, kteří by šířili paniku mezi obyvatelstvem, škodili hospodářským zájmům země nebo spolupracovali s psychologickou válkou zahraničí proti bělošskému režimu Rhodesie, budou potrestáni pokutou ve výši 10,000 rhodéských dolarů nebo pětiletým vězením, nebo obojím.

• • •

Milwaukee. — Kněz Rev. James Groppi, který v polovině šedesátých let vzbudil celonárodní pozornost svým horkým temperamentem, projeveným při různých protibělošských demonstracích a protestních marších, se zčista jasna až po uši zamiloval do 30leté profesorky angličtiny Margaret Rozga a civilně se s ní oženil v Las Vegas. Pak se dostavil na arcibiskupskou kancelář v Milwaukee se žádostí, aby mohl být oddán i v katolické církvi, protože prý ji nikdy nechce opustit, ačkoliv myslí, že jí bude lépe sloužit v manželství než v celibátě. Tam mu však řekli, že se svým činem sám exkomunikoval z církve, a že pouze papež z něho může tuto exkomunikaci sejmout. Nejdříve si tedy bude musit svůj případ sám vyřídit s Římem.

• • •

San Francisco. — Z mostu Golden Gate od jeho otevření 28. května 1937 už 574 lidí spáchalo sebevraždu tím, že s výše 210 stop skočili do vod Zátoky San Francisco. Podařilo se zachránit pouze devět lidí, kteří z mostu seskočili. Před několika dny tam též skočila z mostu v sebevražedném úmyslu 20letá Lynn Gallenová, avšak byla zachráněna rybářským člunem a převezena do nemocnice, kde bylo shledáno, že neutrpěla žádné vážné zranění.

• • •

Rabat. — Španělská vláda předala marocké vládě 65 procent akcií dolů na fosfát v Západní Sahaře, bývalé španělské kolonii; ostatek akcií si podržela. Marocká armáda prý vede vojenské akce za účelem vyhledávání a zničení posledních zbytků domorodého hnutí "Polisario", které požaduje nezávislost Západní Sahary.

• • •

Washington. — Americká vláda zastavila vývoz obohaceného uranu do Indie pro atomickou centrálu Tarapur u města Bombay. Indie sice dříve dala ujištění, že tohoto uranu bude užíváno pouze pro výrobu elektřiny, avšak po zhotovení indických atomických bomb tomu už nikdo nevěří.

• • •

Washington. — President Ford prohlásil v Texasu žurnalistům, že neuzavřou-li Spojené státy v dohledné době novou smlouvu s Panamou o správě a užívání Panamského průplavu, je nebezpečí, že v kanálové zóně by se mohly opakovat krvavé nepokoje, k nimž tam došlo v roce 1964, a že navíc většina latinsko-amerických zemí by se obrátila proti Spojeným státům. Tímto svým prohlášením zamítl názor svého republikánského protikandidáta na presidentství Reagana, že prý kanálová zóna je součástí Spojených států a vyjednávání s Panamou by tedy měla být přerušena. President Ford prohlásil toto jeho stanovisko za nezodpovědné; pak řekl, že nová smlouva by byla dlouhodobá a že její platnost by sahala hluboko až do 21. století. Podle ní by si Washington podržel své právo zajistit náležité fungování kanálu i jeho vojenskou ochranu. Panama však žádá, aby nová smlouva skončila už v roce 2000, aby ji Spojené státy postoupily větší část výtěžků z užívání kanálu než jsou ochotny připustit, aby z nynějších 11 vojenských základen si tam podržely pouze tři, a aby nová smlouva byla podepsána už v příštím roce. Jinak panamský marxistický diktátor Torrijos hrozí Spojeným státům guerilovou válkou vietnamského stylu.

• • •

Praha. — V Československu, v Mad'arsku, v Polsku, ve Východním Německu, v Sovětském svazu a na Kubě jsou chlapci a děvčata ze zemí Třetího světa — z Asie, Afriky a Latinské Ameriky — školeni v sabotáži, v podvratné činnosti, ve vedení guerilové války, v různých teroristických taktikách, ve vedení podzemního boje i v umění, jak zavraždit vybrané lidi. Pak jsou posíláni zpět do svých zemí, aby tam připravovali komunistický převrat. V Československu jsou střediska tohoto školení pražská Universita 17. listopadu, Zbraslav a Malacky na jižním Slovensku. Na tomto posledním místě jsou také školeni pancéřoví specialisté z Alžírska, Libye a Somálska, a u Prahy jsou školeni letci ze Sýrie a z Iráku. — Dne 30. září 1975 vezlo mad'arské letadlo typu TU-154 z Budapešti do Bejrútu 80 arabských mladíků hnutí PLO, dobře vyškolených v teroristické akci v mad'arském ústředí Manrezar, kteří měli zasáhnout do libanonské občanské války. Těsně před přistáním v Bejrútu při pobřeží Středozemního moře však toto letadlo vybuchlo ve vzduchu a všechno jeho osazenstvo přitom zahynulo. Neví se, zda šlo o nehodu či o sabotáž, či zda letadlo sestřelili Izraelité.

• • •

Toledo. — Kardinál arcibiskup Gonzales Martin se obává, že velká doba španělského katolicismu se blíží ke konci, a že i v tradičně katolickém Španělsku je třeba se obávat nové vlny pohanství. V poslední době i tam je citelný nedostatek nových kněžských povolání, celá společnost se po Frankově smrti rychle zesvětšťuje, dobré mravy upadají, mládež je posedlá sexualismem, a kněží jsou mezi sebou rozděleni na dvě příliš vyhraněné skupiny; zatím co starší kněží jsou neobyčejně konservativní, mladší se příliš výlučně zabývají problémy sociální spravedlnosti a politických svobod. Masa křesťanů pouze čeká, jak se věci vyvinou dále; mezi nimi je však šířena silná propaganda, že prý nelze věřit v poctivé úsilí kněží o dobro lidu, protože jsou oportunisty a jednají tak, jak je to pro ně nejvýhodnější.

• • •

San Diego. — V prosinci 1975 byl v kasárnách v San Diego za svou neohrabanost potrestán 20letý nováček mariňák Lynn McClure ranami tak důkladně, že jejich následkem zemřel. Nyní jeho rodiče vymáhají soudně od U.S. armády odškodné ve výši 3.5 milionu dolarů. Zúčastnění důstojníci a poddůstojníci se budou muset zodpovídat před vojenským soudem. Existují výpovědi dvou svědků tohoto incidentu, zaregistrované na magnetofonové pásce.

• • •

Washington. — Dřívější ministr obrany Schlesinger prohlásil, že prý vláda Spojených států považuje komunistickou Čínu skoro za spojence proti Sovětskému svazu, a že se už několikrát uvažovalo o možné vojenské výpomoci Amerik Pekingu. Schlesinger nevylučuje možnost budoucích dodávek amerických zbraní rudé Číně.

• • •

Umtata. — Transkei, první z osmi projektovaných černošských "domácích zemí" v Jižní Africe, se letos 26. října stane nezávislou republikou. Právě byl uveřejněn návrh textu její budoucí ústavy. Tato nová země sice přejme velkou část jihoafrických zákonů, nikoliv však zásadu oddělení ras.

RHEUMA-ARTHRITIS

koho trápí, jistě rád si přečte, co píší spokojení naši zákazníci: Pošlete zase kombinaci BOL-VEN, ZDRAVI-TAMIN a MORAVIA liniment, poněvadž jen tyto mne chrání od nastuzení a bolestí jako z rheuma-arthritis i ztuhlých kolen a bolestí povrchových nervů, píše A. Lasanowich, Holyoke, Mass. — Nebo: Jsem vděčná za tak silný arthritic pain reliever. Vyzkoušela jsem všechny možné masti a liniments, ale žádný není jako ten skoro zázračný MORAVIA liniment. — A. Mashada, Felton, Cal.

V našich nových cenách je již započtena částečně zdražení léčiv a poštovného:

ZDRAVI-TAMIN na krev a sílu na 5 týdnů užívání je teď $4.20. . . . větší na 10 týdnů $7.30. . . . čtyřlék BOL-VEN tablety na 5 týdnů $3.20. — na 10 týdnů . . . $6.40. — Koncentrovaný MORAVIA Extract na 1 pintu linimentu je, bohužel, už $4.50 a na quart $7.50. — DANUBE pročišťující tablety z léčivých bylin na 50 dnů $2.80. DANUBE na 2 měsíce $3.90. — Menší Kombinace 1 BOLVEN a 1 velký ZDRAVITAMIN je $10.50. — 2 BOLVENY a 1 ZDRAVI-TAMIN velký $13.70. — Kombinace: 1 Bolven, menší Zdravitamin a menší Moravia liniment $11.90. **Ostatní kombinace si lehce spočítáte sami.**

V těchto cenách je už započteno jen částečné zdražení léčiv i poštovného pomalou poštou. — Chcete-li to míti rychlou poštou do 5ti dnů, připočtěte na každý jednotlivý kus léku 20 centů.

Přiložte cash (neztratí se), money order, šek nebo na COD. Posíláme také do Kanady, ale ne na COD. Do Evropy odešlem to za vás, když připojíte $3.00 na air mail. Objednejte s důvěrou a zárukou spokojenosti ještě dnes!

LAGUNA-pětivitaminový, výživný, krášlící a rychle hojící pro dospělé ženy i muže, mladistvé i děti, s velkým obsahem E-vitaminu nemastný krém na den zůstává za $3.50, ale přidejte 50c na rychlou — 1st class — poštu. — LAGUNA-neobvykle omlazující, výživný, lehce mastný (Anti-wrinkle) noční krém, nová formule s E-vitaminem a dvěma jinými na různé vady pleti a vrásky také $3.50 a přidáte 50c na rychlou — 1st class — poštu. Nejlepší výsledky používáním obou krémů. Objednejte s důvěrou a zárukou účinnosti — ještě dnes!

European Drugs, Dpt. 6, P.O. Box 927, Laguna Beach, Calif. 92652

DOBA VELIKONOČNÍ

PÁTÁ NEDĚLE VELIKONOČNÍ.

VSTUPNÍ MODLITBA: Vykoupil jsi nás, Bože, a přijímáš nás za své syny. — Pohlédni na nás, na své milované děti, a dej, aby všichni, kdo věří v Krista, — dosáhli pravé svobody a podílu na věčném dědictví. Skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána a Boha, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ ZE SKUTKŮ APOŠTOLŮ. (Sk. 9: 26—31)
Když přišel Šavel do Jeruzaléma, chtěl vejít ve styk s učedníky, ale všichni se ho báli. Nemohli uvěřit, že i on je učedník.

Ujal se ho však Barnabáš. Uvedl ho k apoštolům a vypravoval jim, jak na cestě viděl Pána, že k němu mluvil a jak v Damašku neohroženě vystupoval ve jménu Ježíšově. Od té chvíle byl s nimi v Jeruzalémě stále ve styku a směle vystupoval ve jménu Páně. Také rozmlouval a přel se s řecky mluvícími židy. Ti mu však začali ukládat o život. Jakmile se to bratři dověděli, doprovodili ho dolů do Césareje a odtamtud ho vypravili do Tarsa.

V té době měla církev pokoj v celém Judsku, Galileji i Samařsku. S úspěchem se vyvíjela, žila v bázni před Pánem a rostla přispěním Ducha svatého.

2. ČTENÍ Z PRVNÍHO LISTU SVATÉHO APOŠTOLA JANA (1 Jan 3: 18—24)
Děti, nemilujme jen slovem a jazykem, ale činem, skutečně! Podle toho poznáme, že jsme z pravdy, a to nám uklidní před ním naše svědomí, když by nám něco vyčítalo, neboť Bůh ví všechno dokonaleji a lépe než naše svědomí.

Milovaní, jestliže však nás svědomí obviňuje, dodá nám to radostné důvěry v Boha a dostaneme od něho všechno, ať prosíme začkoliv, protože zachováváme jeho přikázání a konáme, co je mu milé.

A toto je jeho přikázání: abychom věřili ve jméno jeho Syna Ježíše Krista a navzájem se milovali, jak nám nařídil. Kdo zachovává jeho přikázání, zůstává v Bohu a Bůh v něm. A podle toho poznáváme, že v nás zůstává: Podle Ducha, kterého nám dal.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE JANA.
(Jan 15: 1—8)
Ježíš řekl svým učedníkům: "Já jsem pravý vinný kmen a můj Otec je vinař. Každou mou ratolest, která nenese ovoce, odřezává, a každou, která nese ovoce, čistí, aby nesla hojnější ovoce. Vy jste již čistí pro slovo, které jsem k vám mluvil. Zůstaňte ve mně, a já ve vás. Jako ratolest nemůže nést ovoce sama od sebe, nezůstane-li při kmeni, tak ani vy, nezůstanete-li ve mně.

Já jsem vinný kmen, vy jste ratolesti. Kdo zůstává ve mně a já v něm, ten nese hojné ovoce; neboť beze mne nemůžete činit nic. Kdo nezůstane ve mně, bude vyvržen ven jako ratolest a uschne; pak je seberou, hodí do ohně a spálí. Zůstanete-li ve mně a zůstanou-li má slova ve vás, proste, oč chcete, a stane se vám. Tím bude oslaven můj Otec, když ponesete hojné ovoce a stanete se mými učedníky.

Offering More Than 200 Charters to Europe in 1976
VISIT OUR OFFICE
Veškerá Tuzexová služba.
CIHAK WORLD TRAVEL, INC.
Naše cestovní kancelář vypraví z Chicaga a okolí 4 autobusy "Greyhound" na 41. Mezinárodní eucharistický kongres do Philadelphie 1.-8.srpna 1976., se zájezdem do Washington, D. C. na zpáteční cestě. Jízdné s dvojím přenocováním tam a zpět: $110.00 — Přihlaste se bezodkladně u svých osadních spolků, anebo přímo v naší cestovní kanceláři.
6302 West Cermak Road Berwyn, Ill. 60402
Phones (312) 795-9050 - Chicago (312) 242-6110

ČTENÍ Z PÍSMA SVATÉHO

STARÝ ZÁKON

s výkladem a poučením

SE ZŘETELEM NA VĚDECKÁ BÁDÁNÍ DO R. 1940

(Úryvky Písma sv. jsou podle překladu Prof. Dr. Jana Hejčla.)

* * *

(Pokračování z Národa a Katolíka)

Živý obraz svaté Rodiny.

Obraz chudobné, ale nejvýš šťastné svaté rodiny Nazaretské zdobívá zdi křesťanských domácností. Obraz na zdi je mrtvý. Celá rodina má býti živým a skutečným obrazem svaté rodiny v lásce, ve svornosti, v trpělivosti, ve svaté čistotě, ve zbožnosti, ve věčné nerozlučitelnosti. Svatý František Saleský činí pěkné přirovnání: "Když stolař dvě prkna spojí čistým klihem, tak pevně se jedno druhého drží, že je spíše jinde než v tom spojení rozštěpíš. Tak první účinek svátosti stavu manželského jest věčné spojení srdcí manželů. Ježíš Kristus spojil muže a ženu svou svatou krví, odkudž to spojení jest tak pevné, že se spíše má oddělíti duše některého z nich od těla, než aby ono spojení bylo porušeno."

Čeho je třeba k řádnému křesťanskému manželství.

Aby manželství bylo opravdu svátostným spojením křesťanského muže a křesťanské ženy, to jest, aby posvěcovalo oba nejenom v okamžiku přijetí této svátosti, ale po celý život, k tomu jest třeba řádné přípravy. Celá příprava záleží v čistotném, zdrženlivém a zbožném životě před manželstvím. I zde platí slova Pána Ježíše: "Zdali sbírají s trní hrozny aneb s bodláčí fíky? Tak každý strom dobrý nese ovoce dobré, špatný strom ovoce špatné přináší. Nemůže strom dobrý nésti ovoce špatné, ani strom špatný přinášeti ovoce dobré." Mat. 7, 16.

Tobiáš před sňatkem.

Uvažujme! Byl by vzal archanděl Rafael Tobiáše pod ochranu, kdyby život Tobiášův byl býval poskvrněn hříchy a zvláště hříchy nečistoty?

Byl by Bůh požehnal Tobiášovu sňatku, kdyby byl k manželskému sňatku přistoupil lehkovážně, s úmyslem obohatiti se statky zámožné nevěsty nebo kdyby si počínal jako ti, o nichž anděl výstražně pravil: "Slyš mne a povím ti, nad kterými má zlý duch moc. Nad těmi totiž, kteří vcházejí v manželství tak, že Boha od sebe a od své mysli odmítají a své žádosti hoví jako kůň a mezek, kteří nemají rozumu. Nad takovými má zlý duch moc."

Jak ušlechtilá jsou slova Tobiášova, jak vyzařují vzácnou čistotu a střízlivost, když praví své manželce: "Jsme děti svatých, proto nesmíme se spojovati jako pohané, kteří Boha neznají." Aby se toho uvaroval, Tobiáš vroucně se modlí: "Hospodine, ty víš, že neberu si Sáru za manželku z žádosti, nýbrž jedině z lásky k potomstvu, by jím bylo velebeno tvé jméno na věky věkův." Sára pak se modlila: "Smiluj se nad námi Hospodine, smiluj se nad námi a dej, bychom oba spolu ve zdraví zestárli."

Vděčná modlitba Sářiných rodičů.

Co činili rodiče snoubenců? Četli jsme zatím jen o rodičích nevěsty. Jestliže celý život dosavadní nepřestávali se modlit za časné i věčné blaho své milé dcery, i když byli nadmíru zarmouceni a zmateni smrtí všech dosavadních jejích nápadníků, tím více a tím vděčněji modlili se nyní, když splnilo se jejich nejvřelejší přání a Sára dostala šlechetného zbožného manžela. Jistě vlídně bylo od Boha přijato jejich díku činění a prosba: "Dobrořečíme ti, Hospodine, Bože Izraelův. Dej Hospodine, ať ještě dokonaleji dobrořečí a přinášejí ti oběť chvály tvé za své zdraví."

(Pokračování na str. 5.)

PŘIJEDE NEBO NEPŘIJEDE?

41. Mezinárodní Eucharistický Kongres ve Filadelfii 1.—8. srpna se kvapem blíží. Mezi otázkami té slávy je jedna, která zajímá nás i mnoho jiných lidí: Přijede Papež Pavel VI. do Filadelfie?

Když byl před několika týdny jmenován Papežským legátem pro Kongres kardinál James Knox, pokládali mnozí otázku za vyřešenou: Nepřijede. Jiní ovšem právem namítali, že papež může kdykoliv jmenování zrušit, rozhodne-li se k cestě sám. V těchto dnech se tato otázka dostala zase do popředí. Včera (21. dubna) nám došlo jarní číslo oficielního listu pro sekci mládeže při Kongrese: Operation Sign. Na str. 3 čtu: The Statio Orbis (závěrečná slavná mše na JFK stadiu) will be celebrated at 5 p.m. by Pope Paul VI., health permitting, or his personal representative, the Papal Legate."

Toto je zřejmě zpráva, která se "prý nedopatřením" dostala 10. dubna do vatikánského deníku L'Osservatore Romano, a druhý den (11. dubna) byla v témže deníku vyvrácena s tím, že "the Pope at present time has no plans to visit the Congress."

Zprávy ve vatikánském deníku je ovšem vždy nutno čísti s dávkou diplomatického důvtipu. V našem případě Vatikán zatím nikdy nevyloučil možnost papežovy cesty a i teď mluví jen o "plans at present time". Filadelfská zpráva říká "health permitting." Jsou ovšem ještě i jiné, mnohem záludnější důvody, které by mohly cestu ovlivnit: politická situace v Itálii, kde je nebezpečí komunistického vstupu do vlády a konečně i americké presidentské volby, které by přítomností papežovou mohly být ovlivněny. Řešení těchto otázek ponecháme diplomatům a politikům. Není pochyby, že rozhodnutí příjezdu by mohlo přijít v poslední minutě.

Nedávno jsme zde psali o možnosti nebo nemožnosti kanonisace našeho krajana Blahoslaveného Jana Nepomuckého Neumanna během Kongresu. Ze soukromých pramenů se zdá, že kanonisační proces postoupil natolik, že k prohlášení může přijít kdykoliv. Zasvěcení tvrdí, že je již stanoveno datum kanonisace někdy na září (19. září?) v Římě, tedy krátce po Kongresu. Z jiných pramenů zase slyšíme, že proces trpí nedostatkem peněz, nebo že dokonce je spor mezi filadelfskou diecési a řádem Redemptoristů, kdo má proces financovat. Toto se zdá směšné zvláště pro Ameriku, ale mohlo by být chápáno jako "smoke screen". Ať je tomu jakkoliv, uskuteční-li se příjezd papežův do Filadelfie je skoro jisté, že bude i kanonisace. Snad proto šeptané prohlášení v září není veřejně ohlášeno. Doufejme a modleme se. Noviny také přinesly zprá-

Pokračování na str. 5.)

(Pokračování ze str. 4.)

Přiměřené svatební hody.

Raguel pak své manželce řekl, by vystrojila hody všem sousedům a přátelům. Z vypravování jest patrno, že Raguel byl zámožný. Byly tedy svadební hody přiměřeny jeho majetku, byly projevem jeho veliké radosti a současně byly projevem jeho upřímné lásky k sousedům a přátelům.

Rozdělení a připsání majetku.

Raguel dal Tobiášovi polovici všeho svého majetku a dal napsati zápis, že druhá polovice, která zbude po jich smrti, dostane se ve vlastnictví Tobiášovi. Počínání Raguelovo bylo jistě rozumné a správné. Dohodli se s Tobiášem už před svatbou, že část majetku dá své dceři hned jako věno a část si ponechá pro vlastní výživu. Písemným odkazem pak zajistil i tuto část majetku po své a manželčině smrti Tobiášovi.

Pravidla pro křesťanské snoubence a jejich rodiče.

Rodiče mají nechati svým dětem svobodu, aby si křesťansky vážně a důstojně volili manžela, nebo manželku.

Mají včas upozorniti syna nebo dceru na mravní nebezpečí, které jim hrozí z předčasných a lehkovážných známostí a tajných styků, a mají vynaložiti všecku svoji autoritu, aby tomu zabránili. Přesvědčivě vyloží otec synovi, že má dívku, kterou si oblíbil, vyhledávati a navštěvovati v domě jejich rodičů a za jejich přítomnosti, že má svoji známost bráti opravdově, takřka nábožně, a že se má chrániti i myšlenek a žádostí, které by zneuctívaly ho i jeho snoubenku. Tak si počínal pod vedením andělovým mladý Tobiáš.

Nutit nikoliv, ale radit ano.

Anděl, který znal výtečné vlastnosti dcery Raguelovy, zvláště její zbožnost a čistotu, odporučil ji Tobiášovi a upozornil při tom i na značný její majetek. Rodiče mají býti svým dětem anděly, mají právo ba povinnost raditi svým synům a dcerám a upozorniti je na mravní vlastnosti a do jisté míry i na majetkové poměry snoubence. Radíti ovšem neznamená nutiti.

Poslední přípravy před sňatkem.

Majetkové přípisy k vůli nepředvídaným možnostem mají se vykonati před svatbou. Má se to díti rozvážně a spravedlivě.

Křesťanští snoubenci mají se hodně modliti před sňatkem a do svaté zpovědi zahrnouti hlavní hříchy z celého života.

Zevnější výprava svatby.

Zevnější výprava svadby má býti přiměřená majetkovým poměrům. Nebylo by projevem rozvážnosti a skromnosti, kdyby se chudobní snoubenci chtěli rovnat bohatým a obětovali na zbytečnou a nevkusnou parádu ve vystrojování svadby sta a tisíce. Zámožní snoubenci mají zase při své svadbě příležitost, aby nejenom štědře a přátelsky pohostili účastníky, ale aby též pokud možno přispěli na dobré účely. Modlitba obdarovaných jistě rozmnoží jim Boží požehnání.

Poměr mezi mladými a starými.

Po svadbě mladí manželé jsou svými pány. Rodiče mají se varovat, aby jinak než dobrou radou nezasahovali do jejich záležitostí. Mladí hospodáři mají čtvrtým přikázáním uloženou povinnost dbáti pečlivě o časné zaopatření svých starých rodičů. Tenkrát se nejlépe ukazuje, jak rodiče své milují a pokud tedy i Božího požehnání si zasluhují.

Poučení o právech a povinnostech manželských.

Je-li některý z manželů na rozpacích o manželských právech a povinnostech, najde nejlepší poučení u příležitosti svaté zpovědi.

Nikdy nemají manželé zapomenouti, že je Bůh vysoce vyznamenává, když jim dává podíl na své stvořitelské moci. Jestliže ve velké úctě třeba míti dílnu umělce sochaře, jenž v ní tvoří krásné sochy, oč více, jest míti v posvátné úctě manželské spojení, v němž tvoří se živá lidská bytost obdařená od Boha od prvního okamžiku svého bytí nesmrtelnou duší. Stvoření duše jest ovšem jenom dílem Božím, stvoření těla dítěte děje se taktéž mocí Boží, ale lidem — manželům jest dopřáno spolupůsobiti. Jak posvátné jsou úkony, které slouží k tak vznešenému účelu! Vzácná odměna bude v nebi připravena oněm manželům, kteří nenechají se ovládati živočišným pudem, ale vždy mají před očima svoji lidskou důstojnost a důstojnost spoludělníků Božích. Příkladem Tobiášovým vyslovuje Bůh velice jasně a zřetelně, čeho si od věřících křesťanských manželů přeje a žádá.

TOBIÁŠUV NÁVRAT DO NINIVE.

Obavy rodičů o syna — Tobiáš loučí se s tchánem a tchyní — Tobiáš s Rafaelem jdou napřed — Radostné shledání — Slepý otec nabývá zraku — Příchod Sáry.

Když Tobiáš pro svatbu prodléval, měl otec jeho Tobiáš starost o něho a pravil: "Proč asi meškámůj syn a co ho tam zdržuje? Umřel snad Gabel a není nikoho, kdo by mu vrátil peníze?" I počal se velmi rmoutit a s ním i manželka jeho Anna. Oba dali se do pláče, protože v ustanovený den nevrátil se k nim jejich syn.

Matka jeho plakala usedavým pláčem a říkala: "Běda, běda mně, synu můj! Proč jsme tě pustili na cestu, světlo svých očí, oporu svého stáří, potěchu svého života, naději svého potomstva? Majíce všecko v tobě jediném, neměli jsme tě od sebe pustit."

Tobiáš ji však říkal: "Mlč a nermut' se, náš syn je zdráv. Muž, s kterým jsme ho poslali, je zcela spolehlivý."

Ona však nemohla se žádným způsobem upokojiti, ale každodenně vybíhala, rozhlédala se kolem a obcházela všecky cesty, kterými se domnívala, že by mohl přijíti, aby, možno-li, zdaleka ho uzřela, až bude vracet se.

* * *

Raguel však zdržoval svého zetě, řka: "Zůstaň zde a já pošlu k Tobiášovi, otci tvému posla, že se máš dobře."

"Já vím" — zdráhal se Tobiáš — "že otec můj a matka počítají nyní každý den a srdce jejich se trápí."

Když pak Raguel mnohými řečmi Tobiáše prosil, ten však žádným způsobem nechtěl ho slyšet, odevzdal mu Sáru i polovici všeho svého majetku, totiž nevolníky, nevolnice, dobytek, velbloudy, krávy a mnoho peněz, a zdravého a veselého ho propustil, řka: "Svatý anděl Hospodinův buď na vaší cestě a dovedliž vás ve zdraví a štěstí a kéž uvidí mé oči prve než umru, syny vaše!"

Rodičové vzavše svou dceru a políbili ji a propustili, napomínajíce ji, by ctila svého tchána a tchyni, milovala muže, spravovala čeládku, opatrovala dům a sama aby se chovala bez úhony.

Když se vraceli, přišli jedenáctého dne do Charanu, jenž je na půl cestě do Ninive: "Bratře Tobiáši" — pravil anděl — "víš jaks opustitl svého otce. Proto, libo-li, pojďme napřed a čeládka s tvou manželkou a s dobytkem ať jde volným krokem za námi."

Když se mu zalíbil ten návrh, aby šli napřed, řekl Rafael Tobiášovi: "Vezmi s sebou žluč, neboť bude jí třeba." Vzal tedy Tobiáš žluč a šli.

Anna sedávala každodenně u cesty na vrchu hory, s které mohla daleko viděti. Když pak s téhož místa vyhlédala, zdali již jde, uzřela je zdaleka a hned poznala, že to jde její syn. I běžela a pověděla to svému muži, řkouc: "Hle, tvůj syn přichází."

Rafael pravil Tobiášovi: "Jakmile vejdeš do domu svého, hned pokloň se Hospodinu, svému Bohu, a poděkuj mu. Pak přistup k otci svému a polib ho. A hned pomaž mu oči touto žlučí, kterou s sebou neseš. Nebo věz, že brzy otevrou se oči tvého otce, i uzří nebeské světlo a bude se radovati, že tě vidí."

Tu pes, který s nimi byl na cestě, je předběhl, přišel jakoby s poselstvím a ocasem vrtě dával na jevo svou radost. Slepý otec povstav, počal běžeti, že až klopýtal. I podal služebníkovi ruku a tak vyšel svému synu v ústrety.

Objav jej políbil ho i s manželkou svou a oba dali se radostí do pláče. Poklonivše se Bohu a vzdavše mu díky, posadili se. Tu vzal Tobiáš rybí žluč, pomazal oči svého otce a čekal asi půl hodiny. I počalo bělmo s oči jeho scházeti jako vaječná blána.

Pokračování

Přijede nebo nepřijede

(Pokračování ze str. 4.)

vu, že během postní doby kardinál Krol, arcibiskup filadelfský, žádal o veřejné modlitby a mše "za kanonisaci" během 1976.

Dodatkem k těmto zprávám a domněnkám ještě slovo o Papežském Legátu Kard. Knoxovi. Tento kardinál, původem z Austrálie, byl předsedou výboru 40. kongresu v Melbourne, kde byl arcibiskupem. Těsně v době Kongresu bylo oznámeno jeho povýšení do kardinálského sboru. Byl jsem tehdy v Austrálii a dobře si pamatuji vývody jednoho novináře, že Kard. Knox má velikou naději stát se budoucím papežem. Vyvozoval asi takto: Příští papež nebude Ital, a z politických důvodů ani Američan, Francouz nebo Němec. Austrálie je země politicky i jinak nejméně sporná. Knox má dobrou znalost římské kurie, kde byl představeným semináře Propagandy a pak nunciem. Má za sebou také úspěšnou činnost pastorační. Skutečně krátce po Kongresu byl povolán do Říma a byly mu svěřeny dvě kongregace (liturgie a obřadů), což je věc neobvyklá. Jiní ovšem tvrdí, že tyto dvě kongregace mají mnoho společného a že je to spíše náznakem, že budou sloučeny v jednu. Konečně ve prospěch Kard. Knoxe je také to, že patří k mladším kardinálům. Podle posledních ustanovení nemohou kardinálové starší 80 let volit papeže, a ač jejich zvolení papežem není vyloučeno, je nepravděpodobné (leč by Duch Svatý škrtl "rozpočet" pánu kardinálů). Uvádíme tyto domněnky jen pro zajímavost a intelektuální cvičení. Víme dobře, že stará zkušenost dala vznik pořekadlu: Kdo jde k papežské volbě jako "papež", vychází z ní jako kardinál.

Konečně chceme dodat, že kardinál Knox jako arcibiskup melbournský byl dobrým a výslovným přítelem našich melbournských Čechů. Dp. Josef Peksa, šumavský rodák, duchovní správce našich v australské Melbourne, byl s kardinálem vždy v blízkém osobním styku a on i naši krajané se těšili arcibiskupově přízni, která jistě nepřestala ani jeho odchodem do Říma. Češi jsou u něj dobře zapsáni.

Petr Lekavý

Nejlépe si pochutnáte
v česko-americké
restauraci
The DUMPLING HOUSE
4109 S. HARLEM AVE.
STICKNEY, ILL.
Denně čerstvá jídla.
Otevřeno od neděle do
pátku od 11 hod. dopol.
do 7:30 hod. večer.
V sobotu zavřeno.
Srdečně Vás zve
MARIE ČIHULOVÁ
Rádi poslouží me, chcete-li
si vzít jídla domů. Stačí
zavolat a pro jídlo si přijít.
Tel.: GU-4-9633

Církevní zprávy

Vatikán: Arcibiskup mons. Poggi, vedoucí delegace sv. Stolice pro stálé pracovní styky s vládou Bolské lidové republiky odletěl v pátek ráno 23. dubna z Říma do Varšavy. Během svého několikatýdenního pobytu v Polsku naváže oficiální styky s představiteli polské vlády. Kromě toho se v sobotu a v neděli zúčastnil v Hnězdnu oslav a pobožností k poctě sv. Vojtěcha a setkal se s přítomnými biskupy. 1. května byl v Čenstochové na celonárodní polské pouti. 3. května se tamkonaly pobožnosti k Panně Marii, královně Polska. 9. května byl v Krakově přítomen oslavám k poctě sv. Stanislava. Mimoto navštívi i jiné polské diecéze, např. Vratislav, Łódź, Lublin a Opolí.

Záp. Německo: Němečtí katolíci stále věnují pozornost návratu polských občanů německého původu, který byl povolen nedávnou západoněmecko-polskou smlouvou. Osnabrücký biskup, mons. Wittler vyzval své věřící, aby učinili vše možné pro jejich vlídné přijetí a rychlé zařazení do normálního života. Ve stejném smyslu se již dříve vyslovili i jiní západoněmečtí biskupové a 2. Juban i Ústřední výbor německých katolíků.

USA: Ústřední tajemník severoamerické biskupské konference, biskup Rausch zaslal list státnímu sekretáři Kissingerovi, v němž ho žádal, aby se při své cestě po afrických zemích zasazoval o hospodářskou nezávislost tamních národů a o svobodu černochů v Rhodésii a Jihoafrické unii. Současně ho však žádal, aby dbal i na zachování práv tamních běloských menšin.

Venezuela: Světící biskup v hlavním městě Caracasu, mons. Ali Labrún vyzval venezuelské ženy, aby se postavily proti kampani o zákonné povolení umělého potratu. Zdůraznil, že umělý potrat je v podstatě porušením základního lidského práva na život, které se vztahuje i na dosud nenarozené osoby.

Anglie: Při udělení Templetonovy ceny — (jakýsi druh Nobelovy ceny v oblasti náboženství) — měl její letošní nositel, belgický primas kard. Suenens proslov, v němž mimo jiné prohlásil: Ateismus způsobil, že svět zápasí se smrtí. Lidé musí nyní pochopit, že existuje síla, která je mocnější než atomová energie, a to Boží láska. Duch sv. je mezi námi a vede lidstvo.

John Templeton, zakladatel této ceny byl presbyterián a stanovil, že má být každoročně udělena tomu, kdo se zvláště zasloužil o náb. rozvoj a porozumění mezi věřícími. Dřívějšími nositeli jsou matka Terezie, převor v Taizé Schutz a bývalý indický president Dr. Radhakrišnan.

Řím: V sobotu 24. dubna byl v římském centru za přítomnosti státního sekretáře kard. Villota slavnostně konečně otevřen nový mezinárodní kněžský domov. Podnět k jeho zřízení vyšel od sv. Otce, který si přál, aby se stal zároveň i střediskem duchovního života, kde by hosté mohli prohloubit svůj smysl pro universálnost církve a navázat bratrské svazky.

Belgie: Lovaňská katolická universita oslavila 550. výročí svého založení. Od r. 1425, kdy ji schválil Martin V. pokračovala nepřetržitě v činnosti až do svého zrušení v r. 1797. Biskupové ji znovu obnovili r. 1834 a brzy nato se stala nejvyhledávanější belgickou universitou. V r. 1968 byla rozdělena na vlámskou a valonskou (podle vyučovacích jazyků). Francouzská část má nyní své nové sídlo asi 30 km od hlavního města Bruselu v Ottignies. V rámci oslav 550. výročí založení lovaňské katolické university byl uspořádán kongres na téma "Víra a společnost". Probíhá v těchto dnech střídavě v sídlech vlámské a valonské větve této university. Účastní se ho někteří známí teologové, kteří probírali i některé z aktuálních otázek, např. Teologie osvobození a muž a žena v církvi.

Reunion: V Saint-Denis, v hlavním městě tohoto ostrova v Indickém oceáně byl v neděli 25. dubna vysvěcen první domorodý biskup. Je jím mons. Gilbert Aubry, jmenovaný Pavlem VI. v lednu letošního roku. Nový biskup zdůraznil při biskupské konferenci, že toto jmenování je pro ostrov historickým mezníkem, a že počítá s těsnou spolupracií četných kněží rovněž domácího původu.

Spojené státy: Nově zvolený biskup episkopální církve ve Spojených státech, pan John Spong, bude vysvěcen v katolické katedrále města Newark ve státě New Jersey. Svěcení se bude konat 12. června a úřadu se zúčastní i místní katolický arcibiskup, mons. Gerety.

Řím: Ve Věčném městě bude v červenci zahájena 77. generální kapitula řádu kapucínů. Generální představený, páter Rywalski zaslal již všem členům řádu příslušný oběžník. Právo volit nové představené bude mít celkem 143 účastníků, z toho 131 ze 69 řádových provincií a zbytek z generální kurie. Novinkou této kapituly bude možnost mluvit i jinými jazyky kromě dosavadní předepsané latiny.

Jeruzalém: Současné archeologické vykopávky v chrámě Božího hrobu pronikly až na skalnatý podklad Kalvarie a dokázaly, že tento po staletí uctívaný pahorek je opravdu místem, kde byl ukřižován Kristus. Až dosud byl skalnatý podklad zakryt kaplí, vybudovanou ve středověku. Nyní mohou poutníci vidět tento podklad přes kovovou mříž, která zde bude zapuštěna z obavy, aby si návštěvníci neodnášeli kousky skály na památky. Při vykopávkách byly odkryty i některé zbytky původní baziliky z doby Konstantina Velikého a několika světských budov z údobí římské vlády, které rovněž dokázaly, že tohoto místa bylo používáno k popravám.

Anglie: Konference anglických a walleských biskupů zvolí příští týden svého nového předsedu. Nový westminsterský arcibiskup, mons. Hume sdělil již jejímu stálému výboru, že zatím se necítí schopen kandidovat na tento úřad a to jak pro svou nezkušenost v řízení konference, tak i proto, že se chce zcela věnovat problémům své arcidiecéze. Až do r. 1966 westminsterský arcibiskup se automaticky stával i doživotním předsedou biskupské konference.

Kolumbie: Přes opakované výzvy biskupů k revolucionářům, kteří unesli vedoucího celonárodní dělnické konference Raquela Mercada, byl tento jakkoli rukojmí zahlt na Velikonoční Boží hod. Únosci žádali výměnou za jeho osobu zrušení stavu obležení v zemi. Právě v den jeho zavraždění se v zemi konaly volby, kterých se však zúčastnilo jen asi 2 miliony voličů z celkového počtu 9 milionů. Vládní koalice při nich získala 91% hlasů, kdežto komunisté a maoisté jen 90.000, tj. asi 4% všech hlasů.

Loreto: V tomto italském mariánském poutním místě byl ve středu 21. dubna zahájen mezinárodní festival hudebních a pěveckých sborů. Je jich celkem 20, mezi nimi i sbory z Jugoslávie a Polska.

Vatikán: V pondělí 26. dubna byla zveřejněna exortace sv. Otce k letošnímu Světovému dni misií, který připadá jako obvykle na předposlední neděli v říjnu. Tento den zřídil před 50 lety, 14. dubna 1926, Pius XI. a stejné datum nese i letošní uvedená exortace (výzva) Pavel VI. v ní zdůrazňuje především misionářský universalismus Božího lidu, zodpovědnost celé církve za misie upozorňuje, že privilegovaným nástrojem misijní spolupráce jsou Papežská misionářská díla, a vyzývá věřící, aby se všichni snažili přispět k jejich úspěšné činnosti. Pokud jde o zmíněná Papežská díla, sv. Otec podotýká, že mají koordinovat místní misijní spolupráci a že mají právo na podporu všeho Božího lidu. Jejich prostřednictví každý biskup může snadno dosáhnout, aby si celá diecéze uvědomila svou zodpovědnost za misie, a aby se též obrodil její i řeholní život.

Vatikán: V pondělních dopoledních audiencích sv. Otec přijal 40 severoamerických poslanců a senátoru v rámci oslav 200. výročí nezávislosti Spojených států. Vyjádřil naději, že toto výročí přispěje k obnově zdravých morálních zásad, víry a nezadatelných lidských práv, mezi nimiž uvedl i právo na život, svobodu a dosažení štěstí, jak ostatně stojí v dokumentu, jímž byla před 200 lety vyhlášena americká nezávislost.

Vatikán: Od úterka 27. dubna do pátku 30. dubna se konalo letošní valné zasedání Papežské biblické komise, pod předsednictvím kard. Šepera a za účasti sekretáře, mons. Descampse a členu komise, kteří pocházejí z 31 zemí. Z témat, jež byla projednávána uvádíme zejména postavení ženy podle Písma sv. a prostředky k povzneseni biblických studií.

Záp. Německo: Mnichovský arcibiskup, kard. Döpfner zahájil v pondělí 26. dubna svou cestu po afrických zemích. Jeho první zastávkou je západoafrická republika Horní Volta, kde se mezi jiným sejde s kard. Zungranou, předsedou symposia afrických biskupských konferencí. Navštíví zde i místní některých německých charitativních organizací. V Jihoafrické unii, která je jednou z dalších etap jeho cesty, bude hostem tamní biskupské konference.

Fribourg: V březnu proběhla v tomto švýcarském městě dvě významná mezinárodní setkání. Prvým z nich byla schůze zástupců jednotlivých biskupských konferencí pro pořádání mezidiecézních synod, druhým pak bylo v pořadí již čtvrté zasedání tajemníků evropských biskupských konferencí, jemuž předsedal marseillský arcibiskup, mons. Etchegaray.

Brazilie: V novém školním roce, který v Brazilii začíná v březnu, Papežský Institut pro zahraniční misie a brazilské sdružení "Misionářská hvězda" navázaly těsnější a konkrétnější spolupráci. Studentům, kteří cítí misionářské povolání, Papežský institut umožní, aby se věnovali evangelizaci těch oblastí, které mu jsou svěřeny.

Japonsko: Novým představeným "Pařížské Společnosti pro zahraniční misie" v Japonsku byl zvolen páter Jean-Paul Bayzelon, až dosud administrátor farnosti Nakayamate v městě Kobe. V současné době působí v Japonsku 90 kněží této kongregace. Pracují převážně ve farnostech diecézí Tokyo, Yokohama, Osaka, Sapporo a v dalších.

41. jubilejní prodej u Ondrušů v Berwynu

Hermina Ondrušová, zakladatelka obchodu Ondruš a syn

ZDARMA bude v našem obchodě rozdáno 241. "Bicentennial 'scarfů" - velikosti 26×26. Jsou to červeno-bílo-modré "babušky", které obdrží prvních 241 zákaznic, které navštíví náš obchod v pondělí 10. máje na oslavu 41. jubilea založení našeho obchodu Ondruš & Son. Srdečně vás zveme na velké láce kvalitního zboží.

Obchod bude otevřen v pondělí od 9:30 ráno do 9 hodin večer. Nezmeškejte tento prodej! Přečtěte si dnešní oznámku v tomto listě! Sleva od 20 do 50 procent! Draperie do 2 a 3 oken šíře; přineste si míru vašich oken. Tento prodej jest pouze jednou ročně!

Paní Hermína Ondrušová a syn Johnnie, který jest spolumajitelem firmy Ondruš & Son, 6533 W. Cermak Rd., Berwyn (šikmo proti Pancnerovu obchodu) vycházejí tak vstříc potřebám našich krajanů.

Máte-li dosud peřiny nebo deky, které potřebují nový povlak, ušijeme vám jej na míru. Deku přineste rozpáranou, má-li vzorek, a my vám z ní uděláme hřejivou deku v naší dílně. Zdarma vám dáme povlak v ceně $10.00, velikosti 72×90 během 41letého jubilejního prodeje, který začne v pondělí 10. máje a končí v sobotu 15. máje. Těšíme se na shledanou s vámi. Sandy a Virginia budou vázat babušky ma minkám okolo krčku

Největší výběr záclon, draperií do kuchyně, obýváku a ložnic; soubory do ložnic a koupelen

SKLAD HOTOVÝCH DEK A POLŠTÁŘŮ

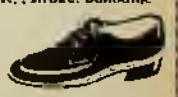
z dacronu a z importovaného husího peří

Máme 41-letou zkušenost
Vedeme jen zboží kvalitní
obsluhu u nás najdete od bornou. Zákazník náš pán

NAVŠTIVTE NÁS!

ONDRUS & SON

6533 W. Cermak Rd.,
Berwyn, Illinois
Šikmo na druhé straně ulice proti obchodu Pancner

MUŽSKÉ POLOBOTKY
z Č.S.R., široké, pohodlné
cena

$17.98
Též papuče, pantofle a pracovní boty.
MACH Shoe Dep.
3720 West 26th Str.

HLEDÁME

ZÁMEČNÍKY,
STROJNÍ ZÁMEČNÍKY,
ZKUŠENÉ SVÁŘEČE,
SOUSTRUŽNÍKY,
FRÉZAŘE
a třeba i začátečníky
v obrábění kovu:
pozorně snažlivé
rádi zaučíme.
Denní směna — Dobrý plat
Jižní strana Chicaga.
Volejte: 737-8000
Žádejte mluvit s "John".

LYRA PO KONCERTU

106-tý koncert LYRY, dedikovaný k 200. výročí prohlášení Americké neodvislosti, řízený jako obvykle naším obětavým sbormistrem prof. Fr. Kubinou, přinesl našemu lidu v exilu slavnostní kytici vonných květů symfonie z českých, slovenských i amerických luhů a hájů.

V mohutné básni "Svoji k Svému", která zazněla ihned po státních hymnách, se LYRA obrátila k národu s vážnou výzvou "svoji k svému, paže k paži", abychom vytvořili doma i v cizině "řetěz obrovský a nedopustili, aby nás stihl "záhuby meč lotrovský". Vždyť jen, "svorná vůle, svorný duch činí divy jako Bůh", "Milujme se!", neboť v lásce spojil na věky nás jeden hlas", "Svár nás po staletí dvojil, jařmo by nám vlečil snáz." "Nedejme se! Vždyť Bůh ozbrojil udatenstvím také nás!"

Našemu národu bylo souzeno trpět a úpět po staletí pod cizáckým jhem. Znovu a znovu "záhuby meč lotrovský" koná své zhoubné dílo v naší zemi. Proč? Pro naši nesvornost... Cizáci nás rdousili a hubili; a rdousí a hubí zas... a ještě jim pochlebujeme. Jacísi Laufer a Myslík zpívali v únoru na televisi v Praze písně, složené na počest vrátivšího se čs. špiona Minaříka. V nich zpívali, jak praví Netík, "mimo jiných slabomyslných", že prý jsme ztratili obličej, jazyk a původ" a že nyní jen "žebráme o nakyslý chléb" a do úst strkáme jen "mrvu a chlév". Jistě souhlasíte, že jim můžeme říci přímo do očí, že to není žádná pravda.

Nejsme Jidáši, neztratili jsme svůj obličej, ani jazyk, ani původ. Nestojíme o nakyslý chléb, neboť milujeme náš vzácný chléb nehynoucí pravdy a svobody, která jistě zvítězí!

V "ORÁČI" jsme vyzpívali své touhy a povinnosti. Oráme "od západu" historie" k jejím "zorám". Oráme "v srdcích dolům, horám..." "Svaté seiem zrní" i když někdy "klatí sklízíme trní", "Slzy v oku", ale stále oráme s jedinou nadějí že se naše vlast přece dočká kýženého jara, o kterém jsme zpívali ve Foerstrově "Jarní písni". Věříme s ním, že naše zem bude opět "květy" lásky a svobody "osypána". Vždyť zima nesvobody a utrpení je opravdu "k nepřečkání". Proto: "Ať je jaro zas!"

V intermezu jsme chtěli potěšit překrásnými národními písněmi ty, kteří neměli možnost proniknout do hlubiny klasické písně. Byly sice námitky, jako že "pijácké písně" propagují alkoholismus, jenž byl a je metlou národa. Zejména motivy "pivní naši, vijme my taky; propij všechno co můžeš, nebude soudu až umřeš" prý jsou nemorální. Připouštíme, že "pijácké" myšlenky nejsou nejlepší, avšak naším cílem nebylo propagovat alkoholismus, nýbrž jen přinést několik ukázek studentské tvorby. Šlo jen o doplnění pestré směsi národních písní.

V amerických písních jsme si připomněli svaté ideje, které před dvěma sty lety vedly americké otce k podpisu "Prohlášení neodvislosti", za které signatáři těžce zkoušeli. Bylo jich 56. Pět jich bylo zatajeno cizáky, kteří tu vládli a utýráno k smrti. Dvanácti vypleníli a vypálili domovy, několika jim zabili děti. Devět jich padlo ve vlastenecké válce. Ostatní jiným způsobem trpěli. John Hart musel utéci do lesů a skrývat se v jeskyních. Když se pak vrátil domů, nalezl svoji manželku a třináct dětí mrtvých. Norris a Livingstone trpěli podobně. Tito slavní státníci si však vážili svobody více než všeho, co měli. Proto jí také přáli v hojné míře i těm, kteří museli utéci ze své vlasti, a hledali útulek v Americe. Byli to poctiví mužové, nezkažení a nerozkolísaní. Při podpisu slibovali: "Podepisujeme toto prohlášení neodvislosti s plnou důvěrou ve vedení a ochranu Božské prozřetelnosti a slibujeme, že se tu zaručujeme svými životy, majetky a svojí ctí." Oni s Boží pomocí a na Biblických základech vytvořili nezávislost Spojených států. Jen abychom ji v tak pohnutých dnech dějin dnes udrželi!

Skláníme se před těmito hrdiny i před americkým lidem, který v slzích a zápolení, s Boží pomocí vybudoval za dvě stě let tak krásnou zem se všemi dary na poli hospodářském, výstavním a kulturním. To, co evropské národy tvořily tisíciletí, to Američané s evropskými exulanty vytvořili za 200 let.

Mezi mužskými sbory vystupovala několikrát naše vzácná sólistka, paní Consuelo Lopez-Šroubková. Svým lahodným sopránem a uměleckým přednesem za klavírního doprovodu našeho umělce prof. Fr. Kubiny, intepretovala věhlasné myšlenky našeho nesmrtelného Dvořáka z opery "Rusalka" a něžné melodie Štěpána, Pally a jiných cizích mistrů. Její vystoupení způsobilo opravdové nadšení mezi účastníky koncertu i mezi Lyráky.

Co nás dojímalo až k slzám, byl Váš neutuchající potlesk, drazí krajané, kterým jste děkovali LYŘE po jejím posledním vystoupení. Děkujeme Vám všem srdečně za Vaše uznání. Pokud byly výtky, proč jsme se znovu neobjevili na jevišti, chci jen s bolavým srdcem říci za našeho sbormistra i LYRU několik závěrečných slov: Uchvacující pravdivost a vlastenecké nadšení, vřelý zápal přesvědčení, že náš národ má svojí dějinnou pravdu i nárok na svoji konstituci a svobodu, vdechovaly LYŘE po celý čas její existence životní sílu, s kterou proklamovala národní ideje na fóru svého veřejného působení... Popíráme smýšlení pásků doma, že jsme poskvrnění zločinem zrady, že jsme ztratili obličej, jazyk i původ a že nyní jen žebráme o nakyslý chléb? Nic takového! LYRA víc než 100 let obhajovala své národní ideje proti cizáckým zákonům a řádům, které vetřelci připravili jen k našemu zániku. Co je cizákům a odrodilcům, co je Jidášům po vřelém zápalu přesvědčení? Chtějí jen, abychom je bez pardonu poslouchali, jinak nás rozdrtí jako červy.

Za bouřlivého potlesku účastníků koncertu opona spadla a my jsme se rozešli... Bojím se, že jsme se rozešli, pokud jde o výroční koncerty, navždycky. Nezlobte se na nás, že jsme již na jeviště nevyšli. Byli jsme stisněni myšlenkou, že LYRA tentokrát opravdu dopsala svojí poslední stránku historie, a že se nyní již jen naplní prorocká slova Hašlerovy písně: "Jestli nám zahyne všechno s ní pomine, pak už víc nebudem žít..."

Pěvecké těleso oslabí. Nemoc a smrt nám vyrvaly obětavé pěvce a noví nepřicházejí. A pokud z mladší generace přišli, neměli ono svaté nadšení, nebrali povinnosti vážně a odešli. To je konec...

Ještě jednou děkujeme všem, kteří se přičinili o tak velkou účast na koncertu, zejména manželům Žáčkovým, že oznamovali koncert na rádiu, redakcím Denního Hlasatele a Hlasu národa, jakož i všem ostatním anglickým publikacím. Děkujeme celé rodině Příkazských za obětavou pomoc při koncertu. Děkujeme všem, které tu ani nejmenujeme. Váš národ to nikdy nezapomene!

Ant. Dušek

Bývalý guvernér státu Illinois OTTO KERNER zemřel

Chicago. Otto Kerner, význačný právník a soudce, bývalý letec a brigádní generál Illinoiské národní gardy, dvakrát zvolený guvernérem státu Illinois, zemřel v neděli 9. května časně zrána v Illincis Masonic Medical Center ve věku 67 let na rakovinu plic. Jeho adoptované děti Anton a Helena byli u něho přítomny ve chvíli jeho smrti; jeho 90letá česká matka Rosa byla krátce nato o jeho smrti zpravena.

Jako bývalý generál Illinoiské národní gardy Otto Kerner bude pohřben na Arlington National Cemetery u Washingtonu, D.C. Veřejnost mu vzdala poslední pocty v úterý ve "Švec and Sons Funeral Home" v Berwynu. Zádušní pobožnost se za něho konala ve středu v presbyteriánském kostele.

Kerner byl považován za velmi schopného a učeného právníka a soudce i svědomitého státního guvernéra. Byl také presidentovým poradcem, vůdcem skautů a dobrodincem Červeného kříže. V roce 1968 byl presidentem Johnsonem jmenován předsedou National Advisory Committee on Civil Disorders; jeho komise pod jeho vedením vypracovala dokument "Kerner Report" o příčinách rasových nepokojů ve Spojených státech. President Johnson jej v odměnu za jeho horlivost jmenoval v témže roce soudcem 7. U.S. apelačního soudu.

Kerner se však dostal do konfliktu se zákony: v roce 1971 byl obviněn z ilegálních příjmů z koňských dostihů a z neplacení daní z příjmu. V roce 1974 byl odsouzen ke třem rokům vězení a k vysoké pokutě. Ze svého trestu si odpykal 7 měsíců ve federálním vězení v Lexingtonu, Ky.; pak byl propuštěn na svobodu kvůli rakovině plic. Kerner sám nikdy nepřiznal svou vinu; svému odsouzení přičítal politické motivy.

Víc než pravděpodobně se mu také skutečně někdo někde za něco mstil, protože tisícové zástupy lidí před Švecovým pohřebním ústavem v úterý večer dokazovaly, že lid si jej vážil a důvěřoval mu.

Otto Kerner, Američan českého původu po otci i po matce, se narodil v Chicagu v roce 1908. Jeho otec Otto Kerner Sr. byl illinoiským státním návladním a později členem U.S. apelačního soudu. Mladý Kerner

OTTO KERNER

studoval na nejlepších právnických školách: na universitě v Cambridge v Anglii a na Northwestern Law School v Chicagu. Oženil se s Helenou Čermák, dcerou zavražděného starosty Chicaga Antonína Čermáka. Kernerovi neměli vlastních dětí; paní Kernerová však měla dceru Mary Alice ze svého předcházejícího manželství. Tato dcera zemřela při automobilové nehodě a zanechala po sobě dvě děti, Antona a Helenu, které pak Kernerovi adoptovali za vlastní. Paní Kernerová zemřela v roce 1973. Maminka bývalého guvernéra, paní Růženě Kernerové, která mluví výborně česky a je členkou mnoha česko-amerických organizací, vyslovujeme tímto naši hlubokou soustrast.

Henry C. Wolfe:

Jedna zapomenutá dobročinná akce Američanů v Sovětském svazu

(Autor tohoto článku se zúčastnil akce ARA v Sovětském svazu v roce 1921)

Alexandr Solženicin je jednou z dnešních předních světových osobností, jako spisovatel i jako člověk. Jeho počestnosti a odvaze se už dostalo všeobecného uznání. Ve svém díle "Souostroví Gulag" popisuje katastrofální hlad let 1921—1922; říká, že "Rusko nikdy předtím nepoznalo takový hlad, kdy rodiče jedli i své vlastní děti." Nic však neříká o akci ARA (American Relief Administration), kterou byl zastaven tento hrozný hlad i epidemie, které jej doprovázely.

Proč tento poctivý a dobře informovaný člověk neříká nic o ARA? Pravděpodobně proto, že nic neví ani o ARA ani o jejím díle. Říká, že Kreml věnuje tomuto hladu v úředních knihách pouze dva řádky. Také sám byl nemluvnětem v době, kdy ARA skončila v Sovětském svazu své poslání. Dnes pravděpodobně málokteří ze starších Rusů si vzpomínají na dílo ARA, o kterém ostatně asi vědí jen málokteří Američané.

Sir Philip Gibbs, který mohl na místě pozorovat dílo ARA, o něm napsal toto: "Dějiny na to budou vzpomínat jako na největší výpomocnou kampaň mezinárodní charity, která byla kdy podniknuta a provedena." Taková byla skutečnost.

V roce 1921 byl v čele akce ARA Herbert Hoover, který byl tehdy U.S. tajemníkem obchodu. Tato organizace, podporovaná velkým množstvím soukromých příspěvků, živila po první světové válce v Evropě miliony dětí. Jejím cílem bylo pouze zachraňovat životy a ulehčovat utrpení. Hooverova nabídka pomoci také ruským dětem byla komunisty zamítnuta.

Dne 23. července 1921 se najednou ve světovém tisku objevilo dramatické volání po pomoci. Maxim Gorky, mluvící jménem sovětské vlády, oběhlil světu, že Rusové hrozně hladovějí. Řekl: "Žádám všechny počestné Evropany a Američany o rychlou pomoc ruskému lidu. Pošlete chléb a léky."

V týž den Hoover telegrafoval nabídku americké pomoci a rychle poslal svého zástupce do Rigy, aby se tam setkal se sovětskou delegací. O několik dní později pak první pověřenci ARA přijeli do Moskvy.

Když Američané přijížděli do území, postiženého hladem, všude viděli mrtvé a umírající

(Pokračování na str. 11.)

DOPISY našich čtenářů

SAN ANTONIO, FLORIDA
F. b. J. K.

Vážená redakce, milí čtenáři.

je již pomalu půlnoc, manželka, Frantík a Eliška již spějí spánkem spravedlivých. Mé zase zlobí Jáchymov a tak poslouchám zprávy, které hlásí, jak na severu Ameriky zuří mráz, vánice a padá sníh. Také zde na Floridě byly zimy, kterým my zde na Floridě nejsme zvyklí. Zprávy umlkly a já se ve svých vzpomínkách vracím do dnů mého mládí. Vracím se v myšlenkách na tu rodnou Českomoravskou vysočinu a v duchu se ptám, kam se poděly zimy mého dětství, zahalené v zimní době do čisté nádhery sněhu bělostného, padajícího den co den. Proč mé již nevitáte vy bělostné vločky sněhu jako tenkráte, když první paprsky sluneční ozářily zasněžené stráně, pole a lesy. Co to bylo radosti, když jsme stavěli sněhuláky, co to bylo radosti, když jsme se brouzdali navátým sněhem do školy. Když jsem již chodil do gymnasia, tu často tatínek zapřáhnul koně do sani a vezl mě na nádraží, odkud mé vlak odvezl do Jindřichova Hradce. S jakou radostí jsem sedal do sani, nikdy jsem nespatřil tolik barevné nádhery jako v přištích minutách. Na nádraží byla tři mile široká silnice, pokryta vysokou sněhovou vrstvou a mně se zdálo, že vede přímo do ráje. Les, který ji vroubil po obou stranách až k nádraží, ubíhal kolem letících sani, jako obraz v souhře duhových barev. Mezi buky, nadherně ověšenými zčervenalými listy, bylo viděti koruny nalisty, bylo viděti koruny namodralých smrků. Za nimi a mezi nimi zvedali své rozložité větve duby. Též na nich dosud viselc listí barvy tabáku v záplavě slunečních paprsků. Na každém lístečku jako pozdrav zimy byl chomáček sněhu. Ačkoliv bylo naprosté bezvětří, sem tam sněhové vločky snášely se dolů. Kam jste se poděly vy krásné a tak kouzlivé zimy, kdy na krajinu padaly vločky čistého sněhu jako stříbro. Dnes padají sněhové vločky ze znečištěného ovzduší zabarvené a znečištěné. A, milí čtenáři, kdo z nás slyší dnes cinkati polba zmizela do nenávratna a ba zmizela do nenávratna a zůstávají jen krásné vzpomínky. Tam do toho rodného kraje, kde nás vítala zima, padající sníh, kdy jsme se těšívali na zimu, a co to bylo jásotu, když se mezi nebem a zemí ukázaly prvé sněhové vločky. Tam do toho kraje bych se chtěl podívat naposled, třeba jako stařec nad hrobem, který se pomalu propadá do věčnosti.

Do tohoto rodného kraje bych chtěl ještě jednou přijíti třeba o berlích. Přál bych si jíti po pěšinách, kterými jsem se ubíral na svých dětských toulkách. Přál bych si ještě jednou jeti na sanich cestou kolem fořtovny k nádraží. Přál bych si jíti tou cestou, kterou nás maminka vodila do kostelíčka. Neboť žádný kraj mi tak neučaroval jako ten, ve kterém jsem se narodil, ve kterém jsem prožil radostná léta mládí a radosti. Přál bych si, aby v té chvíli svítilo sluníčko, jehož paprsky by zalévaly stříbrem zasněžený kraj. Snad by mně to umožnilo zavzpomínat na roky rozčleněné do měsíců, dnů a hodin a oživilo vzpomínky. Šel bych zavátou cestou na ten Žirovnický hřbitůvek u svatého Jiří, nad jehož branou visí nápis: "Největší umění na světě je spokojeně umírati". Jistě bych našel zavátý hrob mého tatínka, tam bych padnul na kolena a zašeptal: "Tatínku, tatínku, tak jsem zas doma." Věřím, že v té chvíli by jasně zazářily sluneční paprsky a přinesly by mně požehnání s nebes, kde jistě můj předobrý tatínek odevzdal svou duši svému Spasiteli. Ano, milí čtenáři, já vím dobře, že všichni z nás budeme vzpomínati na ten rodný kraj, dnes zotročený, pošlapaný, ale ve své přírodní kráse nezničitelný a neměnný až do té chvíle, kdy nás uloží do rubáše záhrobní hlíny. Nedaleko mé rodné chalupy bývala louka bohatě pokrytá kopretinami, říkalo se tam "Pod hájkem." Přál bych si položiti hlavu do kopretin někde, kde hnízdívalo hejno koroptví, položiti hlavu a snít o tom, že rodný kraj nám nemůže nahraditi žádné i to nejkrásnější místo na světě. Neboť tam jsme prožili své mládí, které se nikdy nevrátí. Nikdy se nevrátí ta bezstarostná mladá léta, kdy jsme se těšívali na léto, na podzim, kdy políčka, zahrady dávaly úrodu těm, kteří je obdělávali, pěstovali a opatrovali. Ale vždy největší radost byla z příchodu zimy. Sáňkování, stavění sněhuláků a koulování, — a což ty krásné večery, kdy venku padal sníh a v kamnech hořela polena dříví, která rozlévala teplo po celé chalupě. Kolem stolu seděly sousedky, co draly peří, a my děti jsme se zatajených dechem naslouchaly pohádkám. Přišly posvátné vánoční dny. Co to bylo radosti při štědrovečerní večeři, když přišly dárečky rodičů. Na štědrý večer vánoční stromeček, osvětlený svíčkami, rozléval jako malé sluníčko září po celé chalupě. Když se blížila jedenáctá hodina večerní, maminka řekla: "Tak dost a připravovati se na půlnoční mši sv." Teple oblečeni vykračujeme si cestou ke kostelíčku, zasvěcenému sv. Petrovi i Pavlovi a kolem nás je všude sníh a tiše padají sněhové vločky. Pane Bože Stvořiteli, jak krásný jsi stvořil ten svět, jen lidé nevidí tu krásu, která září z každého stromečku, z každé květinky. Též tu zimu a sníh jsi daroval, aby si příroda odpočinula a lidé si připomněli, že též v životě lidském je jaro, léto, podzim a zima. Jen si to umět připomenouti. Jen si připomenout, že též v životě lidském přijde zima a přijde den, kdy na naše hroby bude padati sníh, aby nám připomenul nicotnost pozemského života. Vážená redakce, milí čtenáři, končím své vzpominky, všechny vás pozdravuji, prosím o modlitby za staré a nemocné a též o modlitby za zemřelé, jejichž hroby pokrývá něžný sníh.

Bůh vám všem žehnej!

Karel Pekárek.

TEXAS — FRÝDEK.

Cténá redakce a čtenáři:

Naše osada je 90 procent česká a polská. Už jsem vdovcem 8 let. Moje manželka zemřela v roce 1968 27. května. Vařím si sám. Někdy přesolím, že to nechtějí žrát ani moji hafani. Když jsem poprvé vařil rýži, dal jsem půl hrnka rýže a polovici vody, jak se to začalo vařit, tak to utíkalo ven a já jsem měl pilno odebírat rýži. Velikonoční svátky jsme užili ve zdraví, ale já jsem nedostal od zajíčka malovaná vajíčka, protože bylo deštivé počasí. 25. dubna naše frýdecká osada pořádala "Grottovou" slavnost. Vybízím přítele Lukáše B. Černýho z texaské Pralhy: Pište s chutí do Hlasu Národa, neb strýc Karel Pekárek to sám nevydrží, neb už také není jarní kuře. Úrody teď krásně rostou. Nechť nás Pán Bůh chrání od pohromy. Ceny za živobytí stoupají stále, i novináři naříkají, že zvyšují ceny za materiál a i též poštovné je drahé. Dělnici stávkují a žádají větší platy. Ve špitále dříve žádali 7 dolarů denně za sestřičci a dnes žádají 50 dolaru. Všecko je vzhůru nohama, ti co jsou u vesla, špatně hospodaří. Letos budou zase presidentské volby. Co si zvolíme, budeme mít.

Všem čtenářům Hlasu Národa zasílám srdečný pozdrav.

Strýček Karel.

INGLESIDE - ILL.

Vážení a milí redakčnící.

srdečné pozdravení Vám všem a dík za práci, kterou konáte. Těším se již vždycky na sobotu, abych si s požitkem přečetl sportovní rubriku, sloupek informací a pochopitelně také další články. Máte úroveň a doufáme, že si ji udržíte. Rád bych apeloval touto cestou na Vás všechny, zvlášť nás nově přišlé: "předplat'te si Hlas Národa, vždyť to záleží jenom na nás, zda si naše české noviny udržíme. Je na nás, abychom je pomohli vylepšovat tak, abychom je s radostí četli a měli v nich to, co nás zajímá. Je nemožné uspokojit všechny při té velké škále různorodosti generační a zájmové, ale jste na nejlepší cestě dát každému něco, co ho zajímá, a věříme, že se Vám to s pomocí Boží podaří. Přikládám maličkost na tiskový fond.

Vaši

Standa a Dáša B.

CHICAGO, Ill.

Cténá redakce a milí čtenáři!

Říká se: "co můžeš učinit dnes - - neodkládej na zítřek" -- ale někdy se to neosvědčí. Tuhle isme měli pěkné dny — tedy vsadila jsem moje oblíbené "Saloga". Dcerka sice varovala, že je to brzy — že přijdou "zmrzli muži" — ale já se odvolávala co práce čeká (a ono už to nejde jako kdysi), tož ať to ubývá. Ale hned druhý den tak se ochladilo, velký liják a tuhle dokonce ještě se sněhem! A tak jsem pro jistotu moje kytičky večer přikryla. Nu -- sníh nepřišel — ale přece teď vím, že je lépe počkat, pak teplem se to dohoní.

Než toto přijde do tisku bude po "Dni Matek", doufám, že všecky matky byly nějakým způsobem ujištěny láskou dětí. Nemusí to být velké dárky, které už měsíc ku předu reklamo nabízí. Když byl ten svátek zaveden — stačilo pro živou matku červený — a za mrtvou bílý karafiát — pak se radilo kupte matce rukavičky — kabelku — kapesníky — až došlo na svetry, župany, rádia a ledničku; teď asi barevnou televisi! A přece hlavně svou laskou a vděčnost děti projeví matce svým jednáním — nemusí to být dary. Říkám, že toho je hodně: jsou vánoce, velikonoce (ba i na Valentinat, den matek, narozeniny nebo jmeniny — sám' dárky — a nepomůže tvrdit: "to vám ta máma přijde draho". A vidíte, že to naše české "maminka" je u všech těch zdrobnělých názvů nejhezčí! Říká se, že matka zarmoutí děti jen jednou když zemře. V tomto krásném měsíci květnu zemřela naše maminka poměrně mladá (56 let), bylo nás osm z puvodních jedenácti — tedy práce — že říkávala: "já nebudu mít čas ani umřít" — ale vzala si k tomu ještě dlouhou nemoc. Já jediná z rodiny nemohla jsem ji k hrobu doprovodit. Manželova matka zemřela v předvečer dne matek a tak obě maminky zemřely v tom krásném opěvovaném "máji".

2. května zažily jsme pěkné odpoledne, když spolek sv. Ludmily čs. 27 oslavil 85 let svého trvání. Třeba že mnohé členky pro tu nebo onu příčinu nemohou navštěvovat všecky schůze — takovéhle jubileum si nenechaly ujít. Vždyť se mnohé nevidí roky — je tedy tolik látky k pohovoru — a tak není divu, že před zahájením byla chvilka k výměně rodinných snímků; ke sdělení kde které přibylo vnouče nebo i pravnou-

ČESKOSLOVENSKÁ NÁRODNÍ RADA AMERICKÁ

— Oblastní výbor Chicago —

2137 S. Lombard Ave., Cicero, Ill. — Tel. 656-1117

Srdečně zve Vás, Vaši rodinu a Vaše přátele

na

XX. ČESKOSLOVENSKÝ DEN

a manifestaci za svobodu

v neděli 6. června 1976

WOZNIAKOVA ZAHRADA, 2530 S. BLUE ISLAND AVE., CHICAGO, ILL.

Obědy od 11:30 hod. dopol. — Výborná česká jídla — domácí pečivo

Program ve 2:30 hod. odpoledne.
Po programu taneční zábava.

Hudba H. Bláhy — Vstupné $2.00

Hlavní dar: Importovaný porcelán pro 12 osob
(věnováno firmou MACH Dept. Store, Chicago, Ill., 26. ul.)
Mnoho dalších hodnotných darů.

če, kde ze školáků jsou už graduanti — nebo z graduantů novomanželé — inu hodně se změní za těch několik let.

Po dobrém obědě, kdy se nedbalo na kalorie — zahájen program zpěvem naší hymny i písně České katolické Jednoty. V pozorně vyslechnuté řeči horlivá členka pí. Gonva vyzvedla práci a výhody členství Jednoty a přimlouvala se za přihlašování mládeže ku členství, aby tak se nahradila ztráta zemřelých členek. (Tuto pracovnnici těžko někdo "zbíjuje" — má v Jednotě zapsáno z rodiny asi 26 členů.) Pí. Mildred Janda tlumočila blahopřání od velkoúřednic — a rovněž přečteny došlé gratulace. Za 85 let - - co dobra vykonala Jednota a jak vzorně hospodařila! Proto vypláci dividendy — a dokonce ještě k pojistce pěkný přídavek. (Dovedou ty ženy hospodařit a já znovu opakuji: mít takové lidi ve vládě - - ta finanční situace by byla jiná!) Ovšem, že se nezapomnělo na tu naši "Tisíckrát pozdravujeme Tebe". A že spolek vždy nejstarší matce v tento měsíc dává dárek dostala jsem jej já (je to stáří přece někdy dobré). Opravdu nerady jsme se — vzájemně si přejíc zdraví - - rozcházely.

Bylo mi jaksi smutno, když jsem v posledním čísle t. l. viděla obrázky, jak se stroje z bývalé tiskárny připravují "do šrotu". Kdyby tak ty stroje mohly mluvit — kolik krásných myšlenek, článků, úvah, poučných i zábavných pomohly rozeslat mezi český lid do měst a venkova, kde hlavně na farmách uchýstěhovalým krajanům si vítaly útěchu ve stesku po staré vlasti! Dělaly dobrou práci! A v ní budou doufejme pokračovat i stroje Hlasu Národa.

Dopis se prodloužil — tož tedy - - pozdrav všem čtenářům a dopisujícím!

Čtenářka z Kalifornie
Zdař Bůh!

Dr. ALOIS ROZEHNAL "70"

Dne 28. května t. r. se dožívá sedmdesátých narozenin Dr. Alois Rozehnal, jedna z nejpozoruhodnějších osobností poúnorové vlny 1948 nynějšího čs. exilu. Je to muž mimořádného intelektu, rozsáhlých a hlubokých vědomostí a znalostí, stále zvídající a studující, který v řešení jakýchkoliv problémů se nedává odradit žádnými potížemi a naopak je jimi vyzýván, aby jim šel na kloub a dopátral se až kořenů dané otázky a odtud pak systematicky šel k řešení.

Rozehnal je nadán neuvěřitelnou pamětí a při tom je úžasně pilný. Žije sice již na odpočinku, ale ten je jen a jen formální, neboť Rozehnal stále, i nyní pracuje denně od rána do noci. Odpočinek prakticky mu znamená jen, že nemusí ztrácet čas cestami do kanceláře, a může nerušen tím více se věnovat svému studiu a práci.

Dr. Rozehnal je věrným synem katolické Moravy, hluboce věřící a podle své víry žijící katolický křesťan, pravý vlastenec sušilovského ražení. Je mužem pevných mravních zásad. Nikdy nebyl mužem kompromisů, když šlo o základy, na nichž je vybudována křesťanská společnost.

A přitom je Rozehnal nejvýš laskavý a milý v přímém osobním styku. Kdokoliv ho navštíví, sezná, že najde neimilejší, nejsrdečnější, nejpřátelštější přijetí a pohostinství u Rozehnala a jeho věrné, ušlechtilé choti.

Zmínil jsem se o Rozehnalově neuvěřitelné paměti. Živě vzpomínám, jak při poradách poslaneckého klubu lidovců v čs. Národním shromáždění nebylo otázky, která se v rozpravě o těch kterých právě projednávaných osnovách zákonů objevila, k níž by Dr. Rozehnal nemohl hned — přímo z paměti — uvést všechna data předpisů i jejich přesné znění, pokud se k dané otázce vztahovala. Všichni jsme ho obdivovali.

* * *

Dr. Alois Rozehnal se narodil v Bystřici pod Hostýnem 28. května 1906. Již jeho základní formální vzdělání bylo velmi důkladné. Po skončení studií na klasických gymnasiích ve Strážnici na Moravě a v Kroměříži odešel do Prahy na Karlovu universitu, kde na filosofické fakultě studoval latinu, srovnávací jazykovědu a zeměpis. Ve srovnávací jazykovědě studoval románské jazyky: franštinu, italštinu, španělštinu, portugalštinu. Po skončení těchto studií učil pak rok na arcibiskupském gymnasiu v Praze—Dejvicích latině. Nato absolvoval letní semestr filosofické fakulty university Dijon ve Francii, se zkouškou z francouzské literatury. Pak přešel na studium práv na právnické fakultě university Karlovy v Praze. Promován na doktora práv v roce 1932. Hned na to vstoupil do advokátní praxe v Uherském Ostrohu na Moravě, kde po složení advokátní zkoušky převzal od svého strýce vedení velké advokátní kanceláře, kterou pak postupně rozšířil tak, že v ní bylo zaměstnáno 6 právníků, jeden solicitátor a 7 sekretářek. Byltě jeho věhlas tak veliký, že zastupoval i některé velké podniky moravsko—ostravské.

Jeho zásadou, kterou se důsledně v provozování advokacie řídil, bylo, že advokacie má sloužit v první řadě hledání spravedlnosti. Cílem nemá být zisk, nýbrž služba veřejnosti, zejména chudým a potřebným. Chudý, který ztratí poslední centim je na tom zrovna tak, jako milionář, který ztratí poslední milion, říkával Rozehnal podle francouzského přísloví. Za informace se v Rozehnalově kanceláři neplatilo. Zastupování ovšem zadarmo být nemohlo. Ale i toto pro chudé a potřebné bylo někdy skoro zadarmo.

Svou veřejnou činnost započal Dr. Rozehnal velmi záhy a to již za gymnasijních studií v Kroměříži, kde byl cvičitelem a později i náčelníkem jednoty čs. Orla. Jako ve všem, i zde šel na to důkladně: Byl členem závodního družstva, s nímž vystoupil na několika větších sletech, na hrazdě a na bradlech a dostal i zemské přebornické diplomy. — Vedle činnosti v Čs. Orle pracoval Rozehnal velmi úč. činně ve středoškolské organisaci katolického studentstva, v sociálním studentském sdružení, jehož byl předsedou. V této činnosti pak pokračoval i v Praze za svých středoškolských studií, kde se uplatnil v Ústředí katolického studentstva, jehož byl po čtyři léta generálním tajemníkem.

Za svých právnických studií v Praze pokračoval Rozehnal ve své orelské činnosti a byl cvičitelem Orelské jednoty Praha—Hradčany. Ani advokátská praxe ho od činnosti v Čs. Orle neodvedla. Byl postupně starostou jednoty v Uh. Ostrohu, starostou okrsku soudního okresu Uh. Ostroh a členem rady Velehradské župy.

V Uherském Ostrohu, tedy v roce 1932, započal pak Dr. Rozehnal již i svou činnost politickou, a byl postupně zvolen do funkcí předsedy místní organisace lidové strany v Uherském Ostrohu - Ostrožském předměstí, předsedy okrsku soudního okresu Uh. Ostroh a členem krajské rady voleb. kraje Uh. Hradiště — Zlín. Byl také členem finanční komise okresního národního výboru v Uherském Hradišti, kde měl mnoho příležitosti bránit přestřelkům komunistické "spravedlnosti".

Při volbách do Ústavodárného shromáždění 26. května 1946 byl Dr. Rozehnal zvolen poslancem za Čs. stranu lidovou a stal se členem výboru především ústavně právního, verifikačního a imunitního. Byl také členem garitní komise při ministerstvu průmyslu a byl často vysílán do zemědělské komise ÚNS.

Těžiště parlamentních prací se soustředilo v ústavně-právním výboru tak, že tento nestačil na zvládnutí prací, a byla proto vytvořena ústavní subkomise, v níž za každou politickou stranu byl jeden znalec ústavního práva z odborníků a jeden z poslanců. Za Československou stranu lidovou tam byl universitní profesor Dr. František Weyr a poslanec Dr. Alois Rozehnal. Rozehnal byl během této své působnosti v čs. parlamentě zapřažen do práce tak, že bylo s podivem, jak to mohl všechno zvládnout. A on to zvládl.

Ve svých stranických funkcích byl Rozehnal vedle funkcí již dříve zmíněným členem krajského vedení strany a konečně členem nejvyššího orgánu strany, totiž Zastupitelstva strany. Rozehnalovo zapojení do nejužšího ústředního vedení ČSL by jistě bylo následovalo. Bylo plánováno. Komunistický převrat ovšem všechno zmařil.

Na Rozehnala měli komunisté zvláště spadeno. Pro všechnu jeho zvláště parlamentní činnost, a zde zejména pro jeho činnost v ústavně-právním výboru, ale i v ostatních, zejména také ve výboru, zemědělském. Hned také, den po převratě, hledali dva agenti komunistické tajné policie Dr. Rozehnala dokonce v parlamentní budově. Rozehnal jim zmizel zadním vchodem — v poslední chvíli — přímo do exilu. Neměl ani kdy se rozloučit. S Marií, svou manželkou, se pak sešel až na Vše svaté v Paříži, a to téhož roku.

Komunistický převrat však nezmařil Rozehnalovu energii, jeho jasný pohled do budoucna, jeho nezlomnou víru v konečné vítězství pravdy práva a spravedlnosti, jichž prosazování Dr. Alois Rozehnal zasvětil všechno své úsilí a práci, a které neúnavně hlásá — když zatím nelze jinak, aspoň ve své studijní, publikační, informační a jiné činnosti, která je tak rozsáhlá a do hloubky jdoucí, že nám všem bez rozdílu je poučením, ukazatelem i výzvou v úsilí o lepší, požehnanější a zabezpečenější budoucnost našeho národa a naší vlasti. Připojuji bohatý seznam jeho studií, pojednání, článků, které Alois Rozehnal uveřejnil. Snad každý v nich najde poučení i radu jak v naléhavých otázkách nynějšího dění, pokud se našich zájmů dotýká, a cenné informace v některých našich otázkách osobních zájmů.

Měl jsem možnost sledovat Rozehnalův růst od jeho působení na arcibiskupském gymnasiu v Praze-Bubenči. Jsem šťasten, že mně bylo popřáno poznat Dr. Aloise Rozehnala nejen v kulturní a politické práci čs. katolíků, ale být po léta i v úzkém osobním přátelském vztahu. Okruh Rozehnalových přátel je velký. Jsem si jist, že všichni bez rozdílu, ať již jsou kdekoliv, z plna srdce přejí Dr. Aloisi Rozehnalovi a jeho vzácné choti plnost dobra, zejména pevného zdraví a Božího požehnání do mnoha mnoha dalších let.

Adolf Klimek

Redakce H.N. se ráda a upřímně připojuje k dlouhé řadě gratalantů. V naději, že zůstanete, vážený p. doktore, i nadále naším spolupracovníkem, vyprošujeme Vám do dalších let hojnost zdraví, Boží ochrany a požehnání.

Fr. Vojtěch, O.S.B.

COLUMBIA FEDERAL SAVINGS
9101-09 West Cermak Road • North Riverside, Ill. 60546
A DIVISION OF
LINCOLN FEDERAL SAVINGS & LOAN ASSOCIATION OF BERWYN
Vklady pojištěny do $40,000.00 F.S.L.I.C.
Předměstský telefon 447-7500 Mildred R. Janda, president

REAL ESTATE
KUPUJETE DŮM?
PRODÁVÁTE DŮM?
Obrat'te se s důvěrou
na
JOE ZACHARDA
"TWIN CITY REALTY"
5838 W. CERMAK RD.
CICERO, ILL. 60650
MLS 863-8710

Phone: 484-9798
PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN
Home Made Sausages & Frozen Foods
Hickory Smoked Meats — Fresh Poultry
6312 W. Cermak Road BERWYN, Ill. 60402
Čerstvé domácí uzeniny; importované lahůdky.
Rádi Vás obslouží a na Vaši návštěvu se těší
Jan (John) a Jaroslava FOLTÝN

PAUL'S BODY SHOP
5234 West Cermak Road
Cicero, Illinois 60650
Volejte 656-4477
Ptejte se na
p. PAVLA SVAČINU

SPORT

I. liga kopané

— 24. kolo —

DUKLA PRAHA—PLZEŇ 2:2

Branky: Pelc, Dvořák — Samek vlastní, Brusnický z centru od Štruncе vyrovnal 1. min. před koncem zápasu. Utkání bylo slabé úrovně.

ŽILINA—LOK. KOŠICE 3:0

Branky: Mintál, Fecko vlastní, Frič. Lok. nevyužila brankové šance, které měl Moder a Jozsa.

SLAVIA—OSTRAVA 1:0

Branka: D. Herda zahrál přesné rohový kop a Jebavý hlavou nadzvedl do sítě Ostravy. Slavia byla lepším mužstvem a Ostrava zklamala.

BRNO—TRNAVA 1:0

Branka: Dvě minuty před koncem přeběhl Bureš, nabral Pešečnímu a ten z velkého vápna poslal míč do sítě Trnavy. Kroupa z Brna kopal v 80. min. penaltu za ruku Fandela, ale Kokeš míč vyrazil.

VSS KOŠICE—INTER 0:3

Branky: Luprich 2, Mráz. Inter hrál pěknou kopanou a VSS v domácím prostředí zklamaly na celé čáře.

SLOVAN—BOHEMIANS 2:1

Branky: Pekárik, Ján Čapkovič — Jarkovský. Hráči Bohemians hráli na Slovanu nebojácně a měli více brankových šancí. První branku dosáhl Slovan po faulu na brankáře.

TŘINEC—TEPLICE 3:0

Branky: Roubíček, Pospíšil z penalty, Klečanský. Třinec hrál bojovně s nesmírnou chutí a vyhrál přesvědčivě.

JABLONEC—TRENČÍN 1:1

Branky: Svoboda z penalty — Sokol. Jablonec hrál v prvém poločase křečovitě, po přestávce měl tlak, ale nedokázal si vytvořit jasné brankové šance.

Ve středu 5. května se hrálo
— 25. kolo —
I. ligy kopané

BOHEMIANS—TŘINEC 2:0

Branky: Mastník hlavou, Ponenka umístěnou střelou.

TRNAVA—SLAVIA 0:1

Branka: Po akci D. Herdy vstřelil jediný gól zápasu Jebavý.

INTER—JABLONEC 0:0

Jablonec se obránil a získal bod zpět, který doma ztratil s Trenčínem.

LOK. KOŠICE—PLZEŇ 3:0

Branky: Jozsa, Fecko, Moder.

BRNO—DUKLA 0:1

Branka: Nehoda unikl všem a lehce poslal míč do sítě.

TEPLICE—ŽILINA 1:0

Branka: Thorovský hlavou.

TRENČÍN—SLOVAN 0:1

Branka: Masný z voleje.

OSTRAVA—VSS KOŠICE 2:0

Branky: Vojáček z centru Slaného, Slaný z hranice šestnáctky naznačil střelu levou, přehodil si míč na pravou, vypálil a míč brankáři hostí vypadl z rukou do sítě.

Tabulka po 25. kole

1.	Slovan	30 bodů
2.	Slavia	29 "
3.	Teplice	29 "
4.	Brno	28 "
5.	Dukla	28 "
6.	Ostrava	28 "
7.	Inter	27 "
8.	Bohemians	25 "
9.	Lok. Košice	25 "
10.	Trnava	24 "
11.	VSS Košice	23 "
12.	Žilina	22 "
13.	Plzeň	22 "
14.	Trenčín	21 "
15.	Jablonec	20 "
16.	Třinec	19 "

II. LIGA KOPANÉ

— 24. kolo —

Sparta—Liberec	1:0
VP Frýdek-Místek Kys. N. Město	1:0
Dukla B. Bystrica Michalovce	1:2
Kladno—VŽKG	2:2
Prievidza—Nitra	0:1
Vlašim—Pov. Bystrica	2:0
Bardejov—Martin	1:1
Prešov—Příbram	3:0

První tři týmy v tabulce

1.	B. Bystrica	31 bodů
2	Sparta	30 "
3.	Frýdek-Místek	29

ZPRÁVA ZE SPARTY A.B.A. CHICAGO

Sparta—Hellenic (Řekové) 1:0

Autorem jediné a vítězné branky byl nejlepší hráč na hřišti Karel Fajkus. Ve 40. minutě prvého poločasu zahrával volný přímý kop z hranice pokutového území. Vystřelil umístěnou a tvrdou střelu přes postavenou zeď hostí do pravého růžku branky. Ze začátku druhé půle měl vyloženou brankovou šanci Tsoukalas, ale dal pouze do pravé tyčky. Tato branka mohla uklidnit celé mužstvo a zajistit vítězství Sparté. Takto "nervák" pokračoval dál a pět minut před koncem kopali dokonce hosté penaltu. V té chvíli každý prokl. nal Tsoukalase, že nedal vyložený gól a mohlo být vítězství zajištěné. Ovšem velké štěstí se přiklonilo tentokráte na stranu Sparty, když hráč hostí kopnul penaltu podél levé tyče do autu. Sparta hrála pohlednou hru, která má ještě mnoho nedostatků, ale z které už nebolejí oči a srdce, jako dříve. Jestliže mladí hráči přidají bojovné srdce a všichni do jednoho budou dřít jako v tomto zápase lze vyhrávat. Manažér Jarda Fajkus postavil tyto hráče: Stasiewicz — Keller, Rys sn., Sioras, Swearingen — Di Bernardo, Girard, Fajkus — Cribari, Tsoukalas, Dakouris. Střídali: Gajda a Keith. Co říci o hráčích? Stasiewicz zvrchu jistotou neoplýval, ale branku nedostal. Keller až na nešťastnou ruku hrál dobře a spolehlivě. Rys sn. byl v obraně nejlepší a byl takovou skálou, o kterou se všechno rozbíjelo. Sioras už dlouho nepředvedl tak dobrou hru. Swearingen se stále lepší a jeho čas ještě přijde. Di Bernardo hrál skvěle, neúnavně zakládal útoky a bránil. Girard rozbíjel střed soupeře svojim důrazem a výškou. Karel Fajkus (syn manažéra) je hráč mimořádných kvalit a stačil prostě na vše. Několikrát zachránil odkopem před vlastní brankou, tvořil hru Sparty s Di Bernardem a hlavně zajistil Sparté dva body překrásnou brankou. Cribari zklamal, hra se mu nedařila, ale dobrý hráč je. Tsoukalas je hráčem, který nelituje, ale čeká jen na přihrávku a proto si nemůže dovolit zahazovat vyložené brankové šance. Dakouris a Keith do prvého mužstva nepatří. Gajda hrál, jen na co má. Příští mistrovský zápas se hraje opět doma na Morton West a sice v neděli 16. května proti Maroons (Italové). Od 1. hod. odpoledne hrají nejdříve rezervy a od 3. hod. začnou hrát první mužstva. Přijďte povzbudit obě mužstva Sparty, neboť Maroons jsou opravdu moc dobří. O celkovém vítězi v soutěži rezerv za rok 1975 (vyhrála Sparta) rozhodl poslední zápas právě proti Maroons na jejich hřišti.

Junioři Sparty jedou hrát další kolo Amerického poháru do Michiganu. Budou hrát v neděli 16. května od 1:30 hod. odpoledne proti Cleveland Magyar Atletic Club. Zlomte vaz!

Končíme heslem: At' vítězí dresy rudé — Sparta byla, je a bude, neboť Sparta je věčná.

ODVETNÉ FINÁLE SLOVENSKÉHO POHÁRU

Slovan—Inter 2:1

Branky: Pivarník z hranice šestnáctky, Elefant z otočky. Šajánek z přihrávky od Bajzi. Ve finále Čs. poháru se budou hrát mezi Spartou Praha (vítěz českého poháru) a Slovanem Bratislava.

Finále Anglického poháru

SOUTHAMPTON—MANCHESTER UNITED 1:0

Vítězem nejstarší fotbalové soutěže světa se stal před 100 tisíci diváky ve Wembley, v Londýně druholigový Southampton. Mezi diváky byla i královna Alžběta. Je tomu po druhé v historii, kdy tuto slavnou soutěž vyhrál tým druhé ligy. Poprvé se to stalo před třemi lety, kdy druholigový Sunderland porazil ve finále Leeds United též 1:0. Jediný gól vstřelil devět minut před koncem zápasu Stokes, který dostal ideální přihrávku do běhu od McCallioga mezi obránce Greenhoffa a Buchana.

Manchester United bude hrát přátelské utkání 26. května od 8 hod. večer v Chicagu proti Chicago Sting. Za Chicago Sting hraje odchovanec Sparty Miro Rys. Je synem předsedy Sparty A.B.A. Chicago Mirka Rye, který je stále velkou oporou v obraně Sparty.

POK

Náš sportovní redaktor
PETR HORÁK
hlásí:

PO HOKEJISTECH I FOTBALISTÉ

Už dlouho nebylo československým sportovním fanouškům tak veselo. Konečně, on se stal v tomto případě fanouškem asi každý Čech i Slovák. Po vítězství nad sovětskými hokejisty a titulu mistrů světa v nejpopulárnějším zimním sportovním odvětví si vedli v boji se Sověty skvěle i fotbalisté. V prvním čtvrtfinálovém utkání mistrovství Evropy porazili v Bratislavě Sovětský svaz 2:0. A to měl ještě brněnský Kroupa na kopačkách jistý třetí gól, ale v běhu příliš prudkou placírkou přestřelil zblízka sovětskou branku. Zápas rozhodla především bojovnost a vůle po vítězství. Zdá se, že se po hubených letech československé kopané blýská na časy. Dlužno však poznamenat, že sovětský fotbal doplácí na podivný systém, který měl Sovětskému svazu zajistit jisté úspěchy na mezinárodním fóru. Sověti soustředili nejlepší hráče celé země do tří, čtyř oddílů, a dávají jim k dispozici ideální možnosti, včetně přímo vědeckého vedení přípravy. Zapomněli však na tak prostou věc, jakou je přehranost, když někteří hráči musejí sehrát po několik sezón i devadesát zápasů ročně. Sovětí sestavují reprezentační mužstvo převážně z těch samých hráčů, kteří startují v dresu klubu Dynamo Kyjev i v několika pohárových soutěžích. Člověk přece jen není robot, i když by si to zřejmě často komunističtí ideologové přáli. Na Západě naštěstí dosud není vítězství ve sportu pokládáno za vítězství politického systému . . .

MEZI ŠESTI HVĚZDAMI — ČTYŘI Z ČECH!

Po světovém šampionátu v ledním hokeji v Katovicích sestavili podle tradičního zvyku novináři nejlepší šestku, tzv. tým All Stars 1976. Jsou v něm: brankář Holeček (Československo), obránci Waltin (Švédsko) a Pospíšil (Československo) a útočníci Martinec a Nový (oba Československo) a Charlamov (SSSR). Je samozřejmé předčasné tipovat, ale pokud by měli českoslovenští a sovětští hráči na podzim obdobnou formu jako v Katovicích, pak by nebyl na velkém turnaji v Kanadě a Spojených státech největším soupeřem Kanada'nů Sovětský svaz, ale — Československo!

HRANICE SNĚHU V DISKU PŘEKONÁNA

Američan Mac Wilkins hodil ve Walnutu diskem 69,18 m a o několik dní později v San José v Kalifornii dokonce 70,86 metrů! Oba výkony představují světové rekordy a posledním z nich překonal Mac Wilkins prvně v historii bájnou sedmdesátimetrovou hranici! Lehčím ženským diskem překonala tuto hranici výkonem 70,50 m i Faina Melnikovová (SSSR) v Soči. O vrhačkách především východoevropských zemí je však známo, že užívají tzv. anabolika, jež podporují růst svalové tkáně, ale později v životě vážně škodí zdraví. Například známá diskařka Westermannová z Německé spolkové republiky raději začala za svými soupeřkami zaostávat, než by neposlechla radu svého lékaře, který ji před následky užívání anabolik naléhavě varoval . . .

LAUDA NAHOŘE I DOLE

Dodejme, že lonský automobilový mistr světa formule 1. Rakušan Niki Lauda, byl naštěstí nejdřív dole a až potom nahoře. Nejprve prodělal nezvykle navárii. Od souseda si vypůjčil traktor, aby mohl rozrýt kopec hlíny na pozemku na němž staví dům. Traktor se však s mistrem světa převrátil a Lauda skončil se zlomeným žebrem na zemi vedle traktoru. Lékaři dali Laudu rychle do pořádku, a tak stál Niki zanedlouho zase nahoře na nejvyšším stupni vítězů v španělské Grand Prix v Madridu. Lauda jel na Ferrari a na druhém místě byl klasifikován Švéd Nilsson na Lotusu. První projel cílem Angličan James Hunt na voze Mc Laren, byl však diskvalifikován, poněvadž rozměry jeho vozu neodpovídaly pravidlům.

PLAVCI O MONTRÉAL

Už jsme psali o tom, jak ob-

OTTO PEJSA, Prop. Closed Mondays

New Little Bohemia

Otto's Restaurant and Cocktail Lounge

American & Continental Cuisine

Phones
277-0872
762-9537

2700 S. CHRISTIANA AVE.
CHICAGO, ILLINOIS 60623

tížná je cesta čs. plaveckých reprezentantů na olympijské hry. Účast má jistě vlastně pouze Rolko, i když by si ji zasloužil větší počet reprezentantů. Československý svaz pro tělesnou výchovu a sport by však chtěl pomalu jistou záruku na úspěch od sportovců, jež "velkodušně" nominuje. Že je účast na olympiádě také cti, to už jej vůbec nezajímá. Plavci se však přímo "vnucují". V Edinburghu vytvořili 7 čs. rekordů. Lukášek: zaplaval 100 m motýlek pod 58 vteřin a 200 metrů pod 2 minuty, 9 vteřin.

*

STOLNÍ TENISTÉ PO ŠAMPIONÁTU

Po pražském evropském mistrovství se sjeli nejlepší evropští tabletenisté do Lübecku na turnaj hvězd. Celkově zvítězil Jugoslávec Šurbe před Švédy Johanssonem a Bengtssonem a Spartanem Orlowskim. Mistr Evropy, Francouz Secretin, "odpočíval" a skončil až devátý. Z žen byla nejlepší Švédka Hellmanová, čs. reprezentantka Ilona Uhlíková-Voštová, skončila třetí. Favorizovaná mistryně Evropy, Angličanka Hammersleyová, odstoupila pro nemoc.

JAR. BALCAR V ČELE

V čele žebříčku čs. skokanů na lyžích za uplynulou sezónu je Jaroslav Balcar, mistr republiky na velkém mustku a čtvrtý na olympiádě na středním mustku. Následují mladý Ivo Felix, Leoš Škoda a Balcarův bratr Jindřich. Ostřílený Höhnl je pátý před "zajíci" Janochem, Slámou, Ruskem a Novákem.

LIVERPOOL ANGLICKÝM MISTREM

Kolébka kopané, Anglie, se těší pozornosti svých fotbalových vnuků na celém světě. Ačkoli už Angličané nejsou mistry světa, s chutí sledují anglické fotbalové soutěže fanoušků všech národností. Letos vyhrál I. anglickou ligu Liverpool o pouhý bod před klubem Queens Park Rangers. Třetí skončil slavný Manchester United. Trochu nám bylo líto dlouholetého vedoucího nováčka Queens Park Rangers. Pro tento, na anglické poměry menší klub, by bylo vítězství v lize ohromným povzbuzením pro budoucnost. Připomeňme, že před lety hrál za Queens Park Rangers český emigrant, rodák od Kladna, bývalý známý hráč ŠK Bratislava, Josef Kaiml.

DALŠÍ ÚSPĚCH POLÁKA FIBAKA

Objev letošního roku, polský tenisový reprezentant Fibak, zaznamenal další úspěch. V Kansas City v Missouri vyhrál spolu se západoněmeckým reprezentantem, Karlem Meilerem, světový šampionát ve čtyřhře. V rozhodujícím zápase porazili Fibak a Meiler americkou dvojici Smith—Lutz 6:3, 2:6, 3:6, 6:2 a 6:4.

Petr Horák:

HISTORIE OLYMPIJSKÝCH HER

III. část

V roce 1900 viděla olympijské hry za zásluhy barona de Coubertina na vzniku olympiád novověku Paříž. Bohužel, konala se tam zároveň světová výstava, takže olympijské hry co do významu ustoupily na druhé místo. Přesto byla v Paříži překonána řada světových rekordů a nejlépe si tam vedli Američané. Čtyřnásobným olympijským vítězem se stal americký lehký atlet, Kraenzlein, který mimo jiné překonal světový rekord na 110 metrů překážek časem 15 celých 4 desetiny vteřiny. Her se poprvé zúčastnily ženy, a to v tenisu a golfu. Prvně se tehdy radovali i sportovní příznivci v Čechách, protože dnes už legendární vynálezce diskařské otočky, František Janda-Suk, vybojoval v hodu diskem stříbrnou medaili, když dosáhl výkonu 35 metrů 14 centimetrů.

Za oceánem se konaly první olympijské hry v roce 1904. Jejich místem bylo město St. Louis. Američané dostali právo na uspořádání olympiády především proto, že dosahovali na předchozích dvou hrách nejlepších výsledků. Náklady na cestování z Evropy do Spojených států však byly začátkem našeho století příliš vysoké, takže se her zúčastnilo vedle 430-ti domácích sportovců pouze 66 reprezentantů jiných zemí. Bylo to o víc než polovinu méně účastníků než v Paříži. Město St. Louis nevybudovalo olympijský stadión, takže nejvíce závodů probíhalo na dráze Washingtonovy univerzity a plavecké soutěže dokonce na umělém jezeře, vybudovaném u příležitosti výstavy. Přesto tu bylo dosaženo několika na svou dobu vynikajících výsledků. Fantastický byl především čas Američana Harryho Hillmana na 400 m překážek, rovné 53 vteřiny. Jeho výkon však nebyl uznán za světový rekord, protože tehdy stálo v pravidlech, že závodník nesmí shodit žádnou překážku. Hillman dostal zlatou medaili, ale protože shodil dvě překážky, nebyl zapsán do listiny rekordmanů. Z Čechů byl na hrách pouze funkcionář, člen Mezinárodního olympijského výboru, dr. Jiří Guth-Jarkovský.

Na londýnskou olympiádu roku 1908 se Britové připravovali velmi pečlivě. Za pouhý rok postavili dokonce stadión pro 100.000 diváků. Anglie ovšem měla už dlouhou sportovní tradici. Prvně se her zúčastnili Rusové a získali dvě stříbrné medaile v zápase a Panin zlatou v krasobruslení. Čeští šermíři vybojovali své zemi dvě bronzové medaile. Hry měly vysokou úroveň a do historie se nesmazatelně zapsaly především průběh maratónského běhu. Ital Dorando padl několik metrů před cílem vyčerpán k zemi. Pořadatelé, mezi nimiž byl i autor slavného Sherlocka Holmese, Sir Arthur Conan, pomohli Dorandovi na nohy, ten však po několika krocích upadl znovu. Přátelé potom přenesli Doranda přes cílovou čáru. Dorando však přirozeně zlatou medaili neobdržel a byl diskvalifikován. Byla to jedna z prvních z celé řady tragédií, jimiž jsou poznamenány olympijské hry nového věku. Tuto tragédii obrátila v radost až anglická královna, která věnovala Dorandovi pohár "za hrdinnou vytrvalost".

Ve Stockholmu zaznamenaly roku 1912 olympijské hry další rozmach. Nezapomenutelný boj spolu svedli Fin Kolehmainen a Francouz Bouin v běhu na 5 kilometrů. Čas vítězného Kolehmainena se přiblížil na tu dobu neuvěřitelné hranici 14 minut a 30 vteřin. Hrdinou her se však stal americký desetibojař, Jim Thorpe. Nakonec však musel své zlaté medaile z desetiboje i pětiboje odevzdat, protože byl prohlášen za profesionála. Ještě před olympijskými hrami totiž Thorpe sehrál několik basebalových utkání za peníze. Ironií bylo, že právě na olympijských hrách ve Stockholmu sehráli Američané mezistátní basebalové utkání se Švédy, jimž se marně snažili přiblížit toto sportovní odvětví Evropě. V 1916 VI. olympijské hry v Berlíně se nekonaly, namísto nich probíhala první světová válka. Ve starověku asi byli rozumnější, tam to dělali obráceně.

(Pokračování příště)

Akce ARA v Sovětském svazu

(Pokračování ze str. 7.)

lidí. Vyhladovělí psi se rvali o polosežrané mrtvoly. Vyskytovaly se i případy lidojedství. Hordy přestrašených venkovanů utíkaly ze svých vesnic a přicházely zemřít do vyhladovělých měst. Spolu s nimi se šířily tyfus, cholera, paratyfus a neštovice.

Organizace ARA ve svém úsilí dostat se k obětem hladu se setkávala s nemírnými problémy. Blížila se obávaná ruská zima, a systém dopravních prostředků byl před zhroucením. Velké vzdálenosti oddělovaly mořské přístavy od rozsáhlého území černozemí kolem Volhy, nejvíce postiženého hladem.

ARA na vrcholku své činnosti poskytovala každodenně příděly potravin pro 4.173.339 dětí a 6.317.958 dospělých. Mimoto Rusové obdrželi 1.300 plných operačních soustav, 377 druhů léků, a obrovské množství mýdla, přikrývek, oděvů, desinfekčních prostředků a oleje z tresčích jater.

V červenci 1923 v Kremlu při hostině, dávané na rozloučenou personálu ARA, Lev Kameněv vyslovil vděk "zcela nezištnému úsilí ARA". Řekl, že ARA zachránilo miliony lidských životů, celé okresy, celá města. Dal ujištění, že ruský lid nikdy nezapomene na "pomoc, poskytnutou americkým lidem".

Stalin a jeho následovníci se však nostarali o to, aby se ruský lid o této pomoci nic nedozvěděl. Z této zkušenosti bychom si snad mohli vzít ponaučení o tom, kolik důvěry můžeme klást v komunistickou mezinárodní obleva.

Pozvání na Českou májovou pobožnost

V neděli 16. května a svátku sv. Jana Nep. v 7:30 hod. večer se koná v kostele sv. Prokopa v Chicagu naše tradiční májová pobožnost se zpěvem Loretánské litanie, krátkou promluvou a se svátostným požehnáním. Pamatujete si, jak kdysi u nás doma po celý měsíc máj věřící každého večera pospíchali do kostela, aby vzdali úctu Královně máje?

Přijďte tedy, pokud můžete z Chicaga a okolí na tuto naši jedinou českou kostelní májovou pobožnost, abychom společně modlitbami a písněmi poprosili Matičku Boží o ochranu svých drahých a naší staré poroben vlasti za mořem.

Fr. Vojtěch

České nedělní bohoslužby jsou u sv. Prokopa v Chicagu každou neděli v 10:30 hod. dopol.

KLUB DOMOV

z Národního svazu českých katolíků

pořádá

v rámci oslav 200. výročí trvání americké svobody

v sobotu 15. května 1976

v 7:30 večer

ve dvoraně sokolovny "TÁBOR"

v Berwynu, Ill.

západ. 16. ul. a Clarence Ave.

NÁRODNÍ

MAJÁLES,

věnované vděčné vzpomínce na všechny americké a naše bojovníky za svobodu a nezávislost.

Nejprve bude uveden původní čs. zvukový film

"TŘETÍ ROTA"

podle spisu J. Kopty, v režii Svatopluka Innemanna s O. Korhelářem, F. Smolíkem, J. Plachtou, E. Fialou, Zd. Štěpánkem, Antonií Nedošínskou atd.

Po shlédnutí filmu bude

MÁJOVÁ TANEČNÍ VESELICE.

Taneční vystoupení mládeže klubu DOMOV a jejich přátel.

KUCHYNĚ — VINÁRNA — ŠENKOVNA

Hudba: G. Kollarič

Program: F. Uhlířová Tance: Bláža Holubová

Vstupné $4. Lístky jsou v předprodeji u p. F. Panenera v Berwynu, u Kapešů v "Ridgeland Restaurant" a u členů klubu Domov.

Dr. Jiří S. Benson:

Uzavírání tajných smluv se zahraničím je choulostivý problém

V posledních letech se ve Spojených státech s velkým povykem požadovalo, aby všechny vládní formy fungovaly "před zraky všech" a aby nic nebylo skrýváno. Mnohé státní či místní vlády vydaly zákony, jež požadují, aby všechny schůze byly přístupny veřejnosti. Byla také vydána federální ustanovení, požadující od různých vládních úřadů, aby byly veřejnosti zpřístupněny informace, které byly v dřívějších dobách chovány v tajnosti. Tohle všechno je sice správné, avšak přitom je nutno uznat, že existují legitimní úseky, kde uchování tajemství je nepostradatelné pro naši národní obranu.

Tajemství o operacích naší výzvědné služby jsou zcela jiné povahy než jsou tajné smlouvy s cizími zeměmi, kterými je lid Spojených států nucen jednat určitým způsobem či sledovat určitou politiku, aniž Kongres, to jest zvolení zástupci lidu, ví něco tom, co tyto smlouvy obsahují. Každý měsíc sdělovací prostředky oznámí Američanům, že Státní tajemník učinil novou úspěšnou cestu v cizině. Někdy také podávají málo jasnou zprávu o podepsání nových smluv s cizími zeměmi. Když například byla skončena "Pařížská mírová jednání" a Spojené státy odvolaly svá vojska z Jižního Vietnamu, trvalo to celé měsíce, než se Kongres a lid Spojených států dozvěděly o závěrečném znění smlouvy, uzavřené v Paříži. Stále ještě slyšíme z Hanoje, že Spojené státy se zavázaly poskytnout pomoc Severnímu Vietnamu ve výši několika bilionů dolarů. Je-li tato zpráva pravdivá a dal-li Státní tajemník svůj souhlas k tomu, aby se severovietnamským komunistům zaplatilo za to, že dovolili Spojeným státům vystoupit tak hanebně z vietnamské války, pak by se měla věnovat větší pozornost současným debatám v U.S. Senátě o zahraniční politice.

Co stanoví U.S. ústava.

Je pravda, že U.S. ústava dává výkonné moci federální vlády zodpovědnost za vedení zahraniční politiky. Smlouvy, uzavřené exekutivou, jsou stejně součástí dějin Ameriky, jako jsou formální smlouvy, pro které se požadují "rada a souhlas" Senátu i jeho schválení. Slova ústavy však dovolují různé výklady; z toho důvodu byly od poloviny třicátých let uzavřeny velmi mnohé smlouvy výkonné moci, které změnily chod světových dějin. V této souvislosti hned vyvstávají na mysli smlouvy, uzavřené v Yaltě a v Potsdamu.

Nesnadná polarisace mezi

Od té doby se rovnováha mezi presidentem a Kongresem v oboru zahraniční politiky začala vychylovat ve prospěch výkonné moci. Bylo řečeno, že zakladní listina Organizace spojených národů byla schválena Senátem jako smlouva, ačkoliv pouze dva jeho členové přečetli celý text tohoto dokumentu. Přitom tito dva prý hlasovali proti jejímu schválení. V nejnovější době se rovnováha ještě více vychýlila ve prospěch smluv, uzavřených bez rady a souhlasu Senátu; Kongres v některých případech nevěděl o těchto smlouvách vůbec nic. Vhodným příkladem toho je smlouva, podepsaná v únoru 1975, připravující novou smlouvu s Panamou, kterou se prakticky předává Panamský průplav ilegální vládě komunistického diktátora Trujillo. Tato smlouva byla podepsána dříve, než kdokoliv v Senátě byl informován o jejím obsahu a o jejích záměrech. Od Senátu nebyly žádány ani rada ani souhlas.

Velmi kritizovaná ujednání o Blízkém východě, uzavřená Kissingerem, konečně povzbudila Senát k činům. Některá ustanovení, rozhodnutá bez rady a souhlasu Senátu, přivedla zákonodárnou část federální vlády k tomu, že podnikla některé kroky pro znovunabytí jakéhosi hlasu v americké zahraniční politice. Souhlasíme s tím, že výkonné oddělení vlády má za úkol vést naši zahraniční politiku. Také uznáváme, že dějiny a předcházející praxe poskytují legitimní místo pro smlouvy, uzavřené pouze exekutivou. Myslíme však, že doba, ve které žijeme, si vyžaduje účast obou, legislativy i exekutivy, na smlouvách, které z libovůle Státního tajemníka zavazují americké poplatníky k vydávání svých tvrdě vydělaných peněz.

Msgr. Vojtěch Prokeš od sv. Jana Nep. v St. Louis, Mo. se St. Louiským arcibiskupem a kardinálem Carberrym při oslavě zlatého kněžského jubilea.

Národní "Majáles" Klubu Domov tuto sobotu!

Tuto sobotu 15. května o 7:30 hod. večerní v sále Sokola Tábor na 16. ul. a Clarence v Berwynu se konají národní "Majáles Klubu Domov.

Nepromeškejte tuto jedinečnou příležitost, kdy máte možnost shlédnouti klasický původní český zvukový film "Třetí rota", pojednávající o životě čsl. legionářů na Rusku během první světové války. Film je zpracován podle známého románu spisovatele J. Kopty. Režíroval jej Svatopluk Innemann; hraje v něm O. Korbelář, F. Smolík, J. Plachta, E. Fiala, Zd. Štěpánek, Ant. Nedošinská a další.

Film "Třetí rota", jak už jsme psali, má co říci všem generacím. Generaci nejstarší připomene dobu bojů, utrpení, ale i nadějí, které po dlouhých čtyřech letech války se staly realitou. Ti z příslušníků generace střední, kteří měli to štěstí žíti v plodné době Masarykovy republiky znovu s živou vděčností si uvědomí, jak velkou zásluhu o to měli neznámí synové našeho národa, kteří "za československý lid a za vlast" položili na kříž naši zem "prolévali krev na bojištích cizích zemí. A generaci nejmladší, generaci "posrpnové" přinese film "Třetí rota" světlo poznání do vědomosti a názorů o našem prvním odboji, které většinou asi dosud mají zkresleny komunistickým "učením", kterého se jim v dnešních "svobodných" školách našeho domova dostalo. Životní důležitost bude mít film i pro dorůstající mládež; uvidí bitvu u Zborova a dozví se o životě našich legií.

Doufáme proto, že v národní sospolitosti se na našich "Majáles" sejde naše krajanská veřejnost všech generací, aby svou přítomností projevila vděčnost americkým a našim bojovníkům za svobodu a nezávislost, jímž letošní naše "Majáles" jsou z vděčnosti věnovány.

"Majáles" budou zahájeny americkou a československou státní hymnou, zpívanou přítomným obecenstvem, za klavírního doprovodu prof. Fr. Kubiny a recitací Dykovy básně paní Věrou Rokničkovou.

Po shlédnutí filmu bude Májová veselice, při které k tanci i poslechu bude vyhrávat známá hudba G. Kollariče. Před květinovým valčíkem mládež Klubu Domov se svými přáteli zatančí známou polku Karla Moora, kterou nacvičila Bláža Holubová.

Výborné domácí večeře se začnou podávat v 6:30 večer, ve stejnou dobu se začne čepovat u plně zásobeného baru.

Vstupné $4.00. Lístky jsou v předprodeji u p. F. Pancnera v Berwynu, u Kapešů v Ridgeland Restaurantu a u členů Klubu Domov.

Důležité upozornění: Film je promitán zaměstnanci unie a proto vás znovu prosíme, přijďte laskavě včas. Začínáme přesně! Film k promítání laskavě zapůjčil p. F. Pancner, majitel známé importérské firmy v Berwynu.

Celou krajanskou veřejnost na naše národní "Majáles" srdečně zve a na shledanou se těší pořádající výbor Klubu Domov.

Z oslavy zlatého jubilea kněžství dp. Msgr. Vojtěcha Prokeše v St. Louis, Mo.

Když nikdo z přítomných našinců na oslavě zlatého jubilea kněžství Msgr. Vojtěcha Prokeše v neděli 21. března 1976 neměl asi čas o této vzácné události napsat, musili jsme čekat až nám pošta přinesla program této vzácné krajanské události. Konala se v nejstarší bývalé české osadě Spojených států, v kostele sv. Jana Nep. v St. Louis, Mo. Sešel se na ní významný počet místních Čechů a Slováků, jímž Otec monsignor Prokeš obětavě a vytrvale sloužil po celých pět desetiletí. Nejprve jako kaplan a později jako dlouholetý farář ve svatojánské farnosti.

Na koncelebrovanou mši svatou ve čtyři hod. odpol. přišel i sám St. Louiský arcibiskup a kardinál Carberry. Přišel k sv. Janu Nep. dokonce i podruhé k večeru, aby se osobně zúčastnil jubilejního banketu v Česko-americké síni, zaplněné pěti sty hosty.

Děkovným bohoslužbám byli přítomni i další církevní hodnostáři: St. Louiský světící biskup Charles R. Koester, njdp. opat Rafael Desalvo, O.S.B., z benediktinského kláštera Subiaco ze státu Arkansas, 60 kněží a zástup ctih. sester Notre Dame a sv. Kříže.

Mezi mnohými zestárlými bývalými chovanci sirotčince, založeného Msgr. J. Hessounem a řízeného později dst. Otcem Prokešem, byl též i kněz z kongregace Oblátů Panny Marie Neposkvrněné, dp. Menker, jehož Msgr. Prokeš v sirotčinci vychovával. Můžeme si snadno představit upřímnou radost Msgr. Prokeše, když tento bývalý jeho chovanec s ním v neděli 21. března koncelebroval při děkovné mši svaté spolu s nynějším administrátorem u sv. Jana Nep., dp. Václavem Pavlikem — a také při ní kázal.

Kostel svatojánský byl při této oslavě zaplněn do posledního místečka. Kolumbovi rytíři stáli čestnou stráž, členové České ústřední jednoty a Katolické jednoty kráčeli v procesí při vchodu do kostela.

Z městských civilních autorit byl v kostele i na banketu přítomen St. Louiský starosta s chotí a několika radními. Největší radosti Otce monsignora Prokeše však zřejmě byli jeho bývalí chovanci z dnes již zaniklého Hessounova sirotčince, s nimiž se po létech sešel a poznal jejich rodiny a vnuky.

Po dlouhé době zazněl také v Česko-Americké hale v St. Louis opět jednou zpěv československé státní hymny spolu s americkou; byly čteny blahopřejné telegramy od různých osobností ze všech koutů Ameriky, z Říma přišlo požehnání od sv. Otce papeže Pavla VI., mluvil pan kardinál a děkoval jubilantovi za pečlivě vykonanou práci, jubilantovy zásluhy ocenil v řeči St. Louiský starosta a bývalí chovanci sirotčince mu děkovali za všechnu lásku, na jejímž výsluní jejich dětské duše před léty rozkvétaly. Češi a Slováci ze St. Louis darovali milovanému jubilantovi společně pamětní desku z vděčnosti za vše, co pro ně po celých padesát let v duchovní správě otcovsky vykonal.

Z "přespolních" severanů byli na slavnosti přítomni tři hosté: za svatoprokopské opatství v Lisle dp. Karel Kolek, O.S.B. farář u sv. Prokopa v Chicagu; Mrs. Anna Veverka, předsedkyně ČKJ z Clevelandu, O., a prof. Dr. Josef Čada z Cicera, Ill., jako bývalý předseda NSČK za naše česko-americké katolické spolky.

Jak jsme již o tom psali v HN 20. března t.r., padesátileté kněžské jubileum Msgr. Vojtěcha Prokeše je vzácná tím, že v St. Louiském svatojánském kostele byl pokřtěn už jeho otec (10. dubna 1863), on sám (1. června 1902), byl tam i biřmován, po vysvěcení na kněze se tam stal kaplan, později správcem farnosti a nakonec celoživotním farářem. Půl století v téže osadě! To je opravdu vzácná stálost, která si zaslouží, aby byla chválena a oslavována.

Nemusíme ani dodávat, že pan monsignor mluví dodnes dobře česky, že po celý svůj kněžský život sloužil spravedlivě a věrně jak Čechům, tak Slovákům a stejně ochotně sloužil později v téže osadě i příslušníkům jiných národů a ras, kteří se během doby do svatojánského sousedstvi nastěhovali.

Msgr. Vojtěch Prokeš byl a je tedy knězem podle Srdce Ježíšova. Jsme za něho Pánu Bohu vděčni. Jemu děkujeme za jeho věrnost našim národním tradicím, mateřské mluvě, a za nezapomínání v modlitbě na diskriminované věřící v naší staré vlasti. Ze srdce upřímně mu vyprošujeme do dalších let hojnost zdraví, Boží ochrany a požehnání.

Redakce.

P. ALBERTI:

DON BOSKO

JEHO DOBA A DÍLO

(Pokračování)

Sotva se však otevřelo jaro, musil Jeník latinské hodiny přerušit. Bratr Antonín snžoval pro Jeníkovy studie celou rodinu, třebas byl Jeník i v polní práci velmi pilný a ke knihám se uchyloval jen ve volných chvilkách. Jakmile nejstarší bratr uviděl Jeníka s knížkou, již zuřil: "Nemohu a nechci v naší chaloupce všelijakých těch gramatik ani vidět! To jsou věci pro život zbytečné. Urostl a zesílil jsem bez knížek." — Kdysi se Antonín zase vadil. "Neprozřetelně uklouzla mi," vypravuje Don Bosko, "slova, kterých jsem řici neměl: Poslouchej, rozumuješ nerozumně. — Jak to? — Náš osel urostl a zesílil nad tebe; také nechodil do školy: chceš se mu podobat? Antonín se teprve rozkatil, a jen dobré nohy mě zachránily před Antonínovými pohlavky."

Jindy častoval Antonín Jeníka jízlivými nadávkami, nevolal na něho již jménem, nýbrž bodal jej slovy: studentík pánec, cucturek. "Podívejme se na našeho pánce," říkával, "nemůže ani urůst a chce studovat. Líbí se mu život lenošný. Sám se chce domoci blahobytu, a my se budeme pořád krmit jen polentou. Myslíš si, že my se budeme potit a trápit pro tvá studia? Tam si vezmi motyku a běž kopat jako já, my mudrců nepotřebujeme."

Přistihl-li Jeníka s knihou, i když byla neděle nebo když pršelo a nepracovalo se, vyrval mu knihu z rukou, praštil ji o zem a křičel: "Už jsem tolikrát řekl, že nesnesu, abys strkal nos do knih; ty jsi pro práci na poli jako já, na studie ani nemysli."

Těžko říci, koho Antoninovo hrubiánství víc bodalo a zarmucovalo, zdali Marketu či Jeníka. Viděla, že v domě nebude pokoje, dokud Jeník nepřestane sahat po knize. Nedovolila tedy, aby v příštím podzimu chodil do latinských hodin u Dona Calossa; a když ani potom Antonín nedal pokoje, řekla kdysi v únoru Jeníkovi: 'Synku, rve mi vše srdce, ale vidíš, že jsi Antonínovi trnem v oku. Víš co, jdi z domu a hledej si službu u nějakého sedláka. Nenajdeš-li služby v okolí, běž až do Monkukka k Moglům. Moglia je bohatý a hodný, ujme se tě. A odejdi z domu hned zítra."

Ráno zabalila maminka Jeníkovi pár košil a kapesníků. Jeník si přibalil své zamilované gramatiky a šel z domu do světa hledat si službu. Sám a sám si razil cestu zasněženým krajem k osamělým selským usedlostem, klepal na dveře a prosil o přijetí za pasáka nebo za pohůnka. Boží Prozřetelnost provázela však třináctiletého hocha a dovedla jej až k selské usedlosti Mogliově v Monkukku. Moglia se také vymlouval prosbě Jeníkově: 'Co tě, synku, napadá, hledat nyní službu; v tuto dobu nikoho nenajímáme, čeledˇ přijímáme až koncem března. A čí jsi?" "Naše maminka se jmenuje Markéta Bosková. Protože mě bratr pořád týrá a bije, poslala mě z domu, abych si hledal službu. Řekla mi, když nenajdu službu v Bausone, abych šel k vám a řekl, že jsem její chlapec, že mě sama k vám posílá, a doufá, že mě přijmete."

"Synku, nemohu tě nyní vzít, vrať se jen domů."

"Vezměte si mě, prosím vás pro lásku Boží. Neplaťte mi nic, jen mě u sebe nechte."

"Už jsem řekl, nevezmu tě, vždyť nejsi ani schopen nějaké práce."

Jeník se rozplakal a prosil: "Ale vezměte si mě . . . Sednu si tu na zem a nehnu se od vás, já nepůjdu domů." — Rodina Mogliova přebírala právě vrbové proutí na uvazování révy: Jeník si sedl k ostatním a přebíral s nimi. Hospodyni, Dorotku Mogliovu, dojaly prosby a slzy Jeníkovy, pohlédla prosebně na muže a řekla: "Nechme si ho aspoň několik dní." Také Terezka, patnáctiletá příbuzná hospodyně, která velice nerada obsluhovala dobytek, přidala své slovo: "Vezměte toho synka k dobytku, já mám už léta a jsem dost silná, abych pracovala s vámi na poli." — Hospodář si dal říci, přikývl a Jeník byl přijat za pohůnka. Brzo se všem velmi líbil a dokázal, že je s to, aby své práce dobře vykonal. Napřed měl sloužit zadarmo, brzo mu pan Moglia slíbil ročních 15 franků, zvýšil je pak na 30 a konečně až na 50.

U dobytka i v poli a na vinici byl Jeník velmi pilný. Ačkoliv se vracel s pole unaven, nezapomněl si kleknout u lůžka a pomodlit se večerní modlitby. Nejednou jej zastihli ráno ve stáji, jak klečí a modlí se, zaopatřiv dobytek. Hospodářům se líbila Jeníkova zbožnost, a proto jej pověřili předříkáváním při společných domácích pobožnostech, které konávali denně před obrazem Panny Marie. Každou sobotu si vyprosil Jeník dovolení, aby směl v neděli na ranní. Hospodyni vrtalo hlavou, proč spěchá Jeník vždy jen na ranní. Kterousi neděli jej vyšpehovala. Přišla do kostela dříve než on a pozorovala, Jeník přišel, zamířil ke zpovědnici a při mši svaté šel ke stolu Páně. Od té doby nemusil již prosívat o dovolení, aby směl chodit na ranní. V zimě a za deště stála Jeníka cesta do kostela, hodinu vzdáleného, mnoho sbezáporu, ale láska Boží táhla jej mocně k oltáři.

Jako doma, tak i v Monkukku se Jeník brzo seznámil s hochy ze sousedství a volával je o nedělích anebo za deštivých dnů k sobě na besedu. Jejich útulkem byl seník. Kluci se sesedli do polokruhu, Jeník se posadil uprostřed na otep sena. Učil hochy katechismu, vyprávěl jim, co slyšel v kostele na kázání, naučil je modlit se růženec a litanie, nacvičil s nimi také několik náboženských písní. — Tázali se ho, proč právě v seníku se shromažďují. Jeník odpověděl: "Tam neruší nikdo nás, ani my nerušíme nikoho." Když se dověděl o Jenikově nedělní škole pan farář, zaradoval se z Jeníkova apoštolátu a dovolil, že se směl pak s hochy scházet v obecné škole.

Společnost hochů byla Jeníkovým živlem; k děvčatům cítil od malička jakýsi odpor. Mogliovi měli tříletého chlapečka a pětileté děvčátko. Chlapečka nepouštěl Jenik téměř z náručí, děvčátka si nevšímal. Kdysi posadila hospodyně děvčátko na poli a poručila Jeníkovi, aby je hlídal. Jeník poslechl, ale jakmile hospodyně odešla, nechal děvče děvčetem a sedl si kus dál. Hospodyně se s ním pak vadila, ale Jeník klidně odpověděl: "Paní mámo, nejsem určen k tomu, abych hlídal děvčata."

Třebas byl Jeník jen pohůnkem, nezřekl se svého snu, státi se knězem a proto v každou volnou chvíli opakoval latinskou mluvnici. Poháněje voly při oračce držíval jednou rukou opratě, v druhé ruce latinskou mluvnici nebo jinou knížku. Hospodář se divil jeho zálibě v knihách a tázal se ho, co zamýšlí.

"Musím být knězem," odpověděl Jeník. "Ty chceš být knězem?" smáli se domácí. "Studia stojí dnes tisíce, tak devět, deset tisíc, rozumíš? Kde bys je nabral?"

"Nevím, kde peníze naberu, ale jsem přesvědčen, že knězem budu," odpověděl Jeník. V domě Mogliově žila hospodářova neteř Anička. Smávala se Jeníkovi, když tvrdil, že bude knězem. "Aničko," odpovídal Jeník, "budu knězem, a vy, ač mi nevěříte a smějete se mi, přijdete jednou ke mně ke zpovědi." Anička se vdala do Bausone a chodívala po letech velmi často do Turína ke zpovědi k Donu Boskovi.

Jeník pohůnčil u Moglů skoro dva roky. V prosinci 1829 vyhnal dobytek ze stáje na čerstvý vzduch a hlídal kravky, veselé se prohánějící. Tu spatřil přicházet k sobě svého strýce Michala Occhienu, maminčina bratra. Šel na trh do Chieri a zastavil se u Jenika.

"Jak se míváš, Jeníku, jsi spokojen?"

"Nejsem, strýčku, spokojen, toužím neustále po studiích a vidím, že léta prchají; bude mi brzo patnáct."

"Ach, chudáku, nic si z toho nedělej, buď jen vesel, já to spravím. Víš co, zažeň krávy domů, rozluč se s hospodářem a běž k mamince. Řekni, že tam večer přijdu a všecko jí povím."

"Ale maminka se bude vadit, že jsem odešel ze služby."

"Učiň, jak ti povídám, věř svému strýci. Jdu nyní na trh a pak se stavím u tvé maminky. Uvidíš, že se tvé přání splní. Jestli bude potřeba poslat tě napřed do nějaké školy, půjdeš do školy za mé peníze. Jsi spokojen?"

Jeníkovi zněla strýcova slova v ušich jako zjevení. Zahnal dobytek do stáje a šel říci hospodářům, co mu strýc poručil. Všichni domácí přilnuli za dvaadvacet měsíců k pohůnkovi tak, že se s ním loučili slzíce. Zdálo se jim, že úsměv Boží odchází ze statku.

K večeru byl Jeník v Becchi. Stalo se, jak říkal strýcovi: maminka jej doma nechtěla, hnala jej zpět k Moglům. Bála se výstupu s Antonínem. Jeník odešel smuten ode dveří a skrýval se v příkopě za plotem, vyčkávaje strýce, vracejícího se z trhu. Konečně se strýc objevil a promrzlý Jeník směl domů. Strýc napřed trochu napravil hlavu zakaboněnému Antoninovi a smluvil pak s Marketou plán Jeníkových studií.

Prosili napřed faráře v Castelnuovu, potom probošta v Buttigliere, aby připravili hocha na studie, ale oba páni se vymluvili, že nemají kdy; mimo to se jim zdálo, že hoch je pro studia už starý. Šli tedy, kam měli jít hned, k Donu Calossovi do Murialda. Don Calosso žil již ve výslužbě. Přijal Marketu s Jeníkem velmi rád a slíbil, že jej na studie připraví. "Nic se neboj," pravil, "postarám se o tebe. Dokud budu, Jeníčku, na světě, pomohu ti; a až mě Pán Bůh povolá, mám již vše zařízeno, abys mohl dokončit svá studia."

Jeník byl přešťastný. Do jeho štěstí však zase učinil průlom bratr Antonín. Tu učinila Markéta všem křikům rázné konec. Klid v domě, budoucnost dětí jí byly nad jiné věci. Antoninovi bylo již 26 let, mohl se živit již samostatně. Markéta zažádala u úřadů, aby byl otcovský majetek mezi děti rozdělen. Antonín se bránil, ale matka stála na svém. Po nějakém čase vyhověly úřady žádosti Marketině; Antonín dostal svůj podíl a vystěhoval se z domu Marketina. Všichni v domě si oddechli a Jeník se mohl u Dona Calossa klidně připravovat na studia. Jeho štěstí bylo úplné. "Don Calosso byl pro mne," napsal Don Bosko později, "andělem Božím. Miloval jsem ho víc než otce, modlil jsem se zaň neustále, a bylo mou radostí, když jsem mu mohl posloužiti, a tak se mu odvděčiti. U něho jsem pokročil ve studiích za den dál, než bych byl doma pokročil za týden."

(Pokračování příště)

Spanělsko nastupuje vývojovou cestu k demokracii

Madrid. — U příležitosti oslav 1. května došlo v různých místech Španělska k levicovým demonstracím; stovky demonstrantů byly zatlačeny, takže v Madridě byly celý policejního vězeni přeplněny. Komunistické a socialistické uniové organizace se těchto demonstrací nezúčastnily.

Reformní program ministerského předsedy Ariase se setkal s velmi ostrou kritikou opozice. Nová španělská demokracie prý nebude partajní, nýbrž "organická". Parlament bude sestávat z dvou komor; ze senátu s 280 senátory, a z Kongresu s 300 poslanci. Poslanci nebudou určováni politickými stranami, nýbrž budou přímo voleni obyvatelstvem. Mezi senátory budou delegáti provincií, obcí a korporací, dále 40 národních radů, jmenovaných ještě generalissimem Franco na doživotí, a 40 senátorů, kteří mají být jmenováni králem. Obě komory mají být stejně oprávněny k vydávání zákonů.

Kritikové z opozice vytýkají tomuto systému nejasnou pravomoc každé komory a skrytý despotismus režimu.

Vláda Juan Carlosa také oznámila, že v blízké budoucnosti bude propuštěna z vězení většina z 800 španělských politických vězňů; ve vězení budou ponechání pouze ti, kteří se dopustili teroristických akcí.

Referendum o zavedení tohoto parlamentního systému dvou komor se má konat letos v říjnu; všeobecné volby by se pak konaly začátkem příštího roku. Socialisté doporučují celé "demokratické oposici" španělského režimu, aby se při tomto referendu zdržela hlasování.

Opětné sblížení Moskvy s Káhyrou?

Káhyra. — Političtí pozorovatelé upozorňují na možnost opětného sblížení Egypta se Sovětským svazem. Sovětská vláda předložila egyptské vládě návrh na pokračování mírových jednání v Ženevě na vyřešení otázky Blízkého východu. Tento návrh je blízký egyptským požadavkům. Obsahuje tyto tři body: 1. Odchod izraelských vojsk z arabských území, dobytých v roce 1967. 2. Splnění legitimních nároku arabského lidu Palestiny. 3. Mezinárodní záruky pro neporušitelnost hranic všech zemí Blízkého východu a uznání jejich práva na existenci a rozvoj.

Egypt podepsal se Sovětským svazem novou obchodní smlouvu, podle které obchodní transakce mezi oběma zeměmi mají dosáhnout výše 600 miliónů dolarů.

Egyptský ministr obchodu Taufik a ministr obrany Gamassi se v Moskvě zúčastnili pohřbu sovětského ministra obrany Grečka.

VOICE OF THE NATION

Joseph Cada

CZECH-AMERICAN CATHOLICS

Part II

THE SONS BUILD ON THE FOUNDATIONS OF THE FATHERS

Czech-American Catholics after 1890

(Continued from last issue)

Because as priests and missionaries the Benedictines were rendering spiritually indispensable services to the growing number of Czech and Slovak parishes in Metropolitan Chicago, because they possessed such inspired men of vision as Fathers Procopius Neužil, Cosmas Veselý, and Valentine Kohlbeck, and because their highly faceted cultural and humanitarian effort touched on so many vital interests of Czech-American life, it was inevitable that the Czech Benedictines should become teachers of Midwestern Czech Catholics in the control of the latter's spiritual, cultural, and social problems. In the course of time, they affected and were in turn affected by every phase of activity which took place in the Bohemian Catholic community of the Central United States.

Saint Procopius Academy and later the College and Seminary followed in the same evolutionary tracks of development as hundreds of other similar institutions founded by various religious organizations throughout the country during the course of the nineteenth century. The beginnings of the educational institution at Lisle were tentative cultural enterprises, stimulated by the opportunities and needs of the time and realized by the intensity of activity of those who conceived them.

The development of each of the large number of local religiously based or orientated schools can be followed by the physical appearance of its campus and the nature of its student body. In the case of Saint Procopius, the education which the Academy rendered was, for more than ten years after its founding, that of a sort of finishing school for post-graduates of the elementary school. The Alumni Directory for the years 1887 to 1900 clearly points out a student body whose educational experience at the institution rarely stretched over more than a year. After 1900 there are indications of traditionally accepted high school standards in the humanities and sciences. Before the decade was over a number of students, largely those preparing for priesthood, were listed as the Academy's four year graduates. The College and Seminary secured their roots fairly firm by the 1920's, for the educational efforts of the Order reached the stage when a number of students found it possible to secure all their training above the elementary level at Lisle. Among the first ten whose stay at Lisle began with the Academy in the first years of the 1900's and ended with the Seminary in the late 1910's or early 1920's are the following clergy: Fathers Placid Sašek, O.S.B., Francis Šindelář, O.S.B., John Vraniak, Ambrose Ondrák, O.S.B., John Cherf, O.S.B., Stanislas Gmuca, O.S.B., Peter Mizera, O.S.B., Wenceslas Michalička, O.S.B., Dominic Kotek, O.S.B., Bede Černik, O.S.B., Vincent Novotný, O.S.B., Clement Hrdlička, O.S.B., Hilary Jurica, O.S.B., John Fedor, John E. Martin, and Edmund Jurica, O.S.B. Father Placid Šašek, O.S.B. was the first Benedictine to complete all the courses from the Academy to the Seminary at Lisle in 1912. Father Vraniak ranked as the first diocesan priest to graduate in 1917. It should be noted that Father Stanislaus Gmuca subsequently became one of the founders and the first abbot of an independent Slovak Benedictine monastery of Saint Andrew Svorada in Cleveland, Ohio.

CZECH TEACHING NUNS

Periodically from 1880 on, the columns of Saint Louis "Hlas" registered comments on the need of a Czech-American convent, where Czech speaking nuns might be prepared for teaching positions in Czech parochial schools. The parishes, as was already noted, for the greater part employed lay teachers trained professionally in Austrian normal schools. The lament found in the "Hlas" continued to the late 1890's for it was not until 1895 that Abbot Jaeger, O.S.B., in cooperation with the Archabbot of Saint Vincent, was able to secure permission to establish a Czech convent from Chicago's Archbishop Patrick Feehan.

The convent was initiated by the natural sister of Abbot Jaeger, a nun from Saint Mary's Convent in Pittsburgh. As Sister Mary Nepomucene, O.S.B., she was assigned to the task. Her arrival in Chicago took place in the winter of 1895, when she transferred to Saint Scholastica's Convent, located on the north side of the city.

At St. Scholastica's, Mother Superior, Sr. M. Theresa Kruger, O.S.B., chose two members of the community, Sisters M. Ludmilla Neužil and M. Zita Matouš to form in company with Sr. M. Nepomucene the nucleus of the Bohemian Benedictine Convent in America.

On February 2, 1895, today's imposing Sacred Heart Convent, High School and Junior College struck their first heart beat in a rented apartment of the Jedlička family at 268 West Taylor Street. The stay of the nuns at the Taylor Street address was of short duration. About this time, the old Irish parish of Saint Pius on Paulina and 18th Place was moving to a new location at Ashland and 19th Street — the present shrine of Saint Jude. The buildings which the parishioners of Saint Pius had abandoned consisted of a wooden church and a four storied brick school and convent, standing behind the church.

In 1888, the Czech people living in the district bound by 16th and 22nd Streets and Ashland and Western Avenues, wanting a church, the present St. Vitus, purchased the wooden structure from Father Henneberry of St. Pius and remodelled it to suit their needs. The former school and convent, however, were unoccupied. In March of 1895, the building housing both were offered to Sister M. Nepomucene for $18,000.

The decision to buy the structure was a bold one. The nuns had made requests for donations from Chicago's Bohemian Catholics, but the contributions they received were inconsequential. So it happened that when the Saint Pius School and Convent became the property of the three Czech Nuns from St. Scholastica's, the latter owned practically their entire purchase price. According to Sr. M. Nepomucene, the three sisters settled in their new quarters with the sum total of three dollars. Two of these were spent for food and one, together with the note of indebtedness, was attached as a petition to the statue of St. Joseph.

That St. Joseph did not fail the good Sisters became evident in the years to come. He apparently well remembered that the Benedictine Sisters of St. Scholastica moved into what was to remain their Chicago residence to 1912 on his feastday, March 19th, 1895. The convent, which they entrusted to his care, prospered as a spiritual and cultural center. Its nuns became the first teaching staff of St. Vitus parish school and reserved a section of their residence for what in later years became a prospering music school.

Thirteen years after its foundation, the community grew too large for the existing quarters and Sr. M. Nepomucene found more satisfactory housing for her group in the new Convent of the Sacred Heart at Lisle, Illinois. The building was occupied by the Sisters in September, 1912.

The Institution of the Bohemian Benedictine Nuns found its counterparts in the 1910's and 1920's in two other solely Czech foundations. The first was that of the Sisters of Notre Dame. This community began life at Fenton, Missouri. The idea of its establishment was proposed by Father Charles Bleha, the pastor of St. John's of Saint Louis. Father Bleha during a visit to Bohemia succeeded in persuading the Mother Superior of the Notre Dame Convent of Horaždovice to send Nuns to Saint Louis for the administration and care of the Hessoun Orphanage for Czech and Slovak orphaned and destitute children.

The knowledge that the field work for Czech Nuns in the Midwest was wide open induced the authorities at Horaždovice to an additional effort. On August 11, 1911, Father Anthony Polanský, the spiritual director of the mother house arrived to the States with five professed Notre Dame Sisters and three candidates. The community now grew into thirteen. Since its old world occupation was teaching, it decided to carry on in the same manner in America. The first school of which it was requested to assume charge was that of Saint Wenceslaus in Dodge, Nebraska.

The growth of the Sisters of Notre Dame, though slow in the beginning, as far as American vocations were concerned, blossomed forth just before 1920. It was led by vigorous Sisters Superior and appeared on the scene when all Czech parochial schools were experiencing great growth. The schools taught by the Notre Dame Sisters were located, for the most part, in Iowa and Nebraska.

Because of their importance as teachers and due to their growth in number, the Notre Dame Nuns left the Hessoun Orphanage in 1920.

(Continued in next issue)

MAY FESTIVAL IN SOKOL TABOR

Club Domov of the National Alliance of Czech Catholics is sponsoring its annual May Festival on Saturday, May 15, at 7:30 P.M., at Sokol Tabor Hall — 16th St. and Clarence Ave., Berwyn, Ill.

The dining room and bar will be open at 6:30 P.M.

The Czech sound film "Třetí rota" (depicting the life of the Czechoslovak legionaries in Russia during World War I) will be shown promptly at 7:30 P.M. Please be on time!

Following the film there will be dancing to the music of George Kollarich. Before the midnight flower waltz, the Club Domov teenagers with their friends will dance Charles Moor's Polka under the supervision of Blaza Holub. Donation for the evening: $4.00.

AMERICAN REVOLUTION BICENTENNIAL 1776-1976

COMMUNISM ADVANCES EVERYWHERE

WHAT CAN STOP IT?

After the cold war and Fascism, what do the militant atheists of Russia say has been their

NUMBER ONE HINDRANCE

to world-wide Communism?

They themselves say it is the

BLUE ARMY

Send a stamped, self-addressed envelope (large) and learn why.

The Blue Army
Washington, N.J. 07882

**In the October, 1967 edition of SCIENCE AND RELIGION, FIFTIETH ANNIVERSARY issue of the voice of atheism in Russia, their own historic analysis of the progress of militant atheism in the world cited Fascism* (Hitler, etc.), *the Cold War and the Blue Army as the major obstacles to world-wide militant atheism.*

Slovak Heritage Scholarship Program

PURPOSE

The purpose of the Slovak Heritage Scholarship Fund program is to help students of Slovak heritage financially and to encourage them to pursue their education, and to create a more active interest in Slovak affairs.

GENERAL

This scholarship program is available to all students of Slovak heritage (at least one parent must be of Slovak descent).

PROCEDURE

1. Application form may be obtained by writing to: SLOVAK HERITAGE, 9939 St. Marys, Detroit, Michigan 48227.
2. The application form for scholarship grant must be submitted by April 30, 1976.
3. The applicant must submit original paper on a topic related to Slovakia, Slovak history, culture, language, or any other topic related to the history and life of Slovaks in the United States, or anywhere in the world.
4. The paper must be submitted by July 4, 1976 to: Slovak Heritage Scholarship Program. 9939 St. Marys, Detroit, Michigan 48227.
5. The submitted paper must be accompanied by a letter, indicating the topic of the paper (must be the same as on the paper), name and address of the applicant. (Do NOT write or type your name on the paper submitted.)
6. Selection of the scholarship awards will rest solely with the grants committee, based on the quality of papers submitted.
7. Those participants submitting papers that will not receive scholarship awards, will receive books on Slovak culture or history.
8. Recipients of scholarship grants must sumbit proof of attendance at the high school or college by September 30, 1976, before grants are made. (The grade school students need not to submit proof of attendance.)

ELIGIBILITY

A. Grade School Scholarship Awards — "Ed Zelenak Scholarship," 10 awards, each $25.00. These Slovak Heritage Scholarship Awards are available to all grade school students of Slovak descent who are enrolled in a public, private or parochial grade schools. All papers submitted must be at least two handwritten pages.

B. High School Scholarship Awards — First award, "Reverend Andrew Rolik Scholarship" ($300.00); Second award, "Andrew Cipa Scholarship" ($200.00); Third award, "Mark Maxa Scholarship" ($100.00). These Slovak Heritage Scholarship Awards are available to all freshmen, sophomore, and junior students of Slovak descent who are enrolled in a public, private or parochial high school. All papers submitted must be at least five typewritten pages, double-spaced.

C. College Scholarship Awards — First award, "Philip Hrobak Scholarship" ($750.00); Second award, "Dr. Joseph Paucó Scholarship" ($500.00); Third award, "Dr. Michael Novak Scholarship" ($400.00). These Slovak Heritage Scholarship Awards are available to all high school seniors and undergraduate students who are accepted or enrolled at an accredited college or university. All papers submitted must be no less than twelve (12) typewritten pages, double-spaced.

SLOVAK HERITAGE
Jan Beliansky
Publisher

SLOVAK HERITAGE
SCHOLARSHIP COMMITTEE
John Streno
Chairman

Looking Ahead

by
Dr. George S. Benson
President
NATIONAL EDUCATION PROGRAM
Searcy, Arkansas

SECRET AGREEMENTS

In recent years there has been a great hue and cry for all forms of government in America to operate in the open. "Sunshine" laws have been passed by many State and local governments requiring all meetings to be held "open to the public." Federal statutes have been passed requiring various agencies of the government in Washington to make available to the public information which has been kept secret in years gone by. All of this is good, if it is recognized that there is a legitimate area where secrecy is essential to the national defense of our nation.

Secrets of our intelligence operations fall into quite a different category from secret agreements with other countries whereby the people of the United States are obligated to a particular course of action or policy without the Congress, as the elected representatives of the people, even knowing about such.

Every month Americans are told by the news media that the Secretary of State has concluded another successful trip abroad. Sometimes there is a vague reference to the signing of new agreements with various countries. For example, when the famous "Paris Peacetalks" were concluded and the United States got out of the war in Vietnam, it took months for the Congress and the people of the country to learn all the final terms of that agreement. We are still hearing from Hanoi that an agreement was made whereby the United States would extend several billions of dollars in aid to North Vietnam. If that report is true and the Secretary of State agreed to pay the Communists of North Vietnam to permit the United States to beat such an ignoble retreat from the Vietnam War, then the current debate in the U.S. Senate over foreign policy should be given more widespread attention.

What the Constitution Says

It is true that the Constitution gives to the Executive branch of the Federal government the responsibility for carrying out foreign policy. Executive Agreements have been a part of the history of America just as much as have formal Treaties which require the "advice and consent" of the Senate as well as ratification by that body. However, the language of the Constitution does permit room for several interpretations, and since about the middle of the 1930's a great many "secret" executive agreements have been made which have changed the course of world history. The agreements made at Yalta and Potsdam come to mind immediately.

The Current Struggle

Beginning with that era, the balance between the President and the Congress in the matter of foreign policy began to tilt toward the Executive branch. It has been said that the United Nations Charter was ratified by the Senate as a Treaty when only two members of that body had read the entire document. It is said that those two voted against ratification. More recently the balance has tilted even more toward agreements being made without the "advice and consent" of the Senate and, in some instances, even without Congress knowing anything at all about them. A good example is the agreement signed in February of 1975 pointing toward a new treaty with Panama which virtually gives away the Panama Canal to an outlaw, Communist, illegal dictator. The agreement was signed before anyone in the Senate was informed as to its content or intentions. There was no advising or consenting on the part of the Senate.

The touted Mid-East settlement accomplished by Kissinger has finally roused the Senate into action. Some of those provisions, made without the advice or consent of the Senate, have caused the Legislative branch of the Federal government to take several steps to regain some voice in America's foreign policy. We agree that foreign policy has to be executed by the Executive branch of government. We agree that history and precedent provide a legitimate place for Executive Agreements as well as Treaties. But, we suggest that the times in which we live require a bi-partisan approach to agreements which bind the American taxpayers to shell out their hard-earned money at the whim of the Secretary of State.

All of our customers and friends are cordially invited to our
— SPECTACULAR SALE —
on the occasion of our 41st JUBILEE of the founding of the

ONDRUS & SON, INC.

6533 W. Cermak Rd., Berwyn, Illinois

Johnny Ondrus, president

The sale will start on Monday, May 10th, and end on Saturday May 15, 1976

We have served our customers graciously and honestly for the past 41 years, and are very grateful for their faith in us and in our wares.

We are now preparing a HUGE SPECIAL SALE with 20% to 50% off, on such articles as

Bedspreads	Head pillows, dacron or feathers
Comforters	Tablecloths
Blanket covers	Towels
Pillow cases	Kitchen curtains
Curtain panels	Scarfs, Dish towels
Draperies	Bathroom Accessories
Carpets	

THE FIRST 241 CUSTOMERS WILL RECEIVE FREE OF CHARGE A BICENTENNIAL SCARF 26 × 26

HURRY *HURRY* *HURRY*

Store hours:
Monday thru Thursday 9:30 A.M. to 9:00 P.M.
Tuesday, Friday and Saturday 9:30 A.M. to 5:30 P.M.

★

Our 94th Year

A FRIENDLY SAVINGS INSTITUTION SERVING A GREAT COMMUNITY

Saving Is Convenient Here!

Every feature of our association is designed with safety, increased earnings and convenience for you in mind. For your convenience: a Save-by-Mail plan, easy-to-serve-you office facilities, fast service, free parking. Come in.

Member of Federal Home Loan Bank System

INSURED SAVINGS UP TO $40,000.00
by Federal Savings and Loan Insurance Corporation

SATISFYING FRIENDLY SERVICE

SECOND FEDERAL SAVINGS

Corner 26th and Pulaski
CHICAGO, ILLINOIS 60623
277-8500

Dr. Ludvik Nemec:

THE CZECHOSLOVAK STATE — A CRUEL SLAVEMAKER OF THE CHURCH

(Continued from last issue)

Section 12
Schools for the Education of Clergymen

The government shall maintain schools and institutions for the education of clergymen.

Section 13
Penal Provisions

Acts or omissions contratry to this law or other provisions based on it shall be punishable – if not by courts, then by the country's people's committees as administrative offenses with a fine of up to 100,000 Czechoslovak crowns. A substitute penalty of imprisonment up to six months, according to the gravity of the offense, shall simultaneously be determined for the case where the fine is uncollectable.

Section 14
Repeal of Previous Provisions

All provisions of law which govern the legal relations of churches and religious associations are hereby repealed.

Section 15
Implementation of This Law

The present law shall take effect on November 1, 1949; it shall be carried out by all the members of the Cabinet.

* * *

By these laws the Church was subjugated to the state. Freedom of religion as granted by the Communist constitution of May 9, 1948, was entirely eliminated. In spite of all the protests, memorandums, and pastoral letters of the bishops, whose voices were not respected, the Catholic Church came under the yoke of the state. The "patriotic" priests conformed without further ado. In its anti-Catholic attitude, the government surpassed all former regimes. State absolutism of the People's Democratic Republic celebrated its triumph. The main creator of this campaign against the Catholic Church was Dr. Alexej Čepička.

As one can see, there is no room left where the Church would not be under the State's control, which is so detailed and so masterfully thought out that Czechoslovak Church-State relationship became a pattern for al Communist satellites. There is no other country in Europe, or for that matter, in the world, where the Church's control by the State would be so rigid.

To make the trials of clergymen and members of the hierarchy easier, the Czechoslovak Communists issued on July 12, 1950, a new administrative penal code, the regulations of which, especially those concerning "crimes" relating to activities of priests, are very cruel. Extracts from the new penal code, which came into effect in Czechoslovakia on August 1, 1950, are as follows:

Penal Code of 1950
Section 123
Misuse of Religious Functions

Anyone who misuses his position in the Church for the purpose of influencing political affairs in a manner injurious to the People's democracy shall be deprived of his personal freedom for a period varying from three months to three years.

The perpetrator shall be deprived of his freedom for a period varying from one year to five years:

(a) if he refuses to perform a religious function to which he is called as a pastor, or in a similiar capacity; or

(b) if there are any other aggravating circumstances.

Section 173
Interfering with the Supervision of Churches and Religious Societies

1) Whoever performs pastoral functions in a church or religious association without governmental consent shall be punished by confinement not to exceed three years.

2) Whoever performs pastoral functions in a church or religious association at a post for which he was not appointed with governmental consent shall be punished in like manner.

3) Whoever, without governmental consent, appoints another for performance of pastoral functions in a church or religious association, shall be punished by confinement for from one year to five years.

Section 174

1) Whoever intentionally frustrates or obstructs the governmental supervision over a church or religious association by the government shall be punished in like manner.

Administrative Penal Code of 1950
Section 101
Protection of Order in Church Affairs

Whoever does not discharge his duties in provisions pertinent to the legal relations of church or religious associations; in particular, whoever endangers or interferes with the execution of supervision over the property of churches or religious associations shall be punished by a fine not to exceed 100,000 crowns or by confinement not to exceed three months.

* * *

Since every exercise of religious duties by priests, in accordance with the instructions given by their bishops, was proclaimed a crime, the jails and penitentiaries were full of priests. At first priests who were popular among the people and who were beloved by them were arrested. Before arresting the bishops, the Communists arrested vicars, aides and monsignors and completely isolated Catholic bishops. This practice is also known to have been used in Bulgaria, Roumania, Hungary, Poland, and Yugoslavia. The same procedure was followed in Czechoslovakia. It was in that year that within the Ministry of Culture the Office for Religious Affairs was founded (and offices of Secretaries for Religious Affairs were established in every political district) and that the state took over all financial and economic matters of the churches, including ministerial salaries, as its own responsibility. The ambiguity of the law was apparent from the beginning; yet it remains the only existing framework within which the church is allowed to operate. After considerable hardships of the 1950's, the strained church-state relationship began to relax in the 1960's and reached the status of cooperation and mutual respect during the brief era of Alexander Dubček's leadership. The efforts to establish "socialism with a human face" were supported, and the state recognized the church's ability to help humanize a system which until then had often been marked by inhumanity on a large scale. The encouraging development ended abruptly with the Russian invasion of Czechoslovakia in August 1968.

The offices of the district Secretaries for Religious Affairs, discontinued by request of the churches during the Dubček era, have been re-established after the Russian invasion (1968). Without exception, these secretaries are die-hard Communists, hostile to the church.

Referred to as "local popes," they always have the final word in any church-state dispute, and they interfere more and more with the work of both the church-at-large and the individual congregations.

(Continued in next issue)

To the Reverend Clergy, the Devoted Religious and Faithful Laity of the Archdiocese

Dearly Beloved in Christ:

How many times a day would you think that somewhere in your parish a person filled with distress calls upon God to hear his prayers for help as we have just heard in the first reading for today? Probably many more times than you would suspect.

There are many different cries for help. There's the wife whose marriage is shaky, the husband with an alcoholic wife, the mother who needs someone to care for her children while she is in the hospital, and the couple who wants a child so doseperately but are unable to have their own. There is also the father who has been laid off for months and just spent the last of his savings, the parents with a hearing-impaired child, the young girl whom everyone tells to have an abortion and then abandons her to live with that decision, and the parent who suspects his child is into drugs. The quietest cries for help come from the thousands and thousands of elderly people who are alone and lonely and living on poverty-level incomes.

We are blessed in our Archdiocese for God has heard these cries for help. He has given us Catholic Charities where day after day, in His name, the staff responds to these pleas with sypathetic understanding and assistance. Week after week, Catholic Charities reaches out to help countless numbers of men, women and children in every parish in our Archdiocese.

Now it is Catholic Charities' turn to reach out for help which it urgently needs to continue its compassionate work. Catholic Charities is seeking your prayers and your financial support. Next Sunday in your annual parish collection for Catholic Charities, please be as generous as possible for your gift to Catholic Charities represents your own personal response to those cries for help from your neighbors and friends.

Sincerely yours in Christ,
John Cardinal Cody
Archbishop of Chicago

JOHN T. CHRASTKA MEMORIAL CHAPELS
Since 1909
6301 W. CERMAK RD. BERWYN, ILL.
Wayne Trojnar *Antonin Cavenda*
212-2990; 788-8210; 652-1023

TO OUR GOOD FRIENDS AND READERS

As "HLAS NÁRODA" is a different newspaper than KATOLÍK and NÁROD, which ceased publication last December, and is under a different administration, that we may publish the HLAS NÁRODA, we must have the means to do so. We kindly request our readers to send in their subscription early. It is $15.00 per year in U.S.A., $16.00 in Canada. Our every edition costs us a thousand dollars, even though we, the editors, labor without recompense. We would very much appreciate your recommending our newspaper to others and sending us their subscription.

Thank you and God bless you.

Fr. Vojtěch Vít, O.S.B., editor.

Name .....
Address .....
City ..... State ..... Zip .....

Subscription $15.00 per year

Send to: HLAS NÁRODA, 2657-59 S. Lawndale Ave., Chicago, IL 60623

You may depend upon your doctor's orders being carried out when we compound your prescription.
Our double-check system guarantees accuracy.
THE
REXALL
DRUG STORE
RIEDL'S
PRESCRIPTION
PHARMACY
3156 W. 26th, Chicago
(JUST EAST OF KEDZIE)
Bishop 7-7550
ABDOMINAL SUPPORTS
For aches and pains try our RRR Rheumatic Relief
ELASTIC STOCKINGS
We have in stock the well-known medicinal products of VAVRA'S PHARMACY
Jedokaz — Všehochuť

YOUR ATTIC AND BASEMENT MAY HAVE VALUABLE JUNK (Antique)!
Make Your Spring Cleaning Profitable
CALL RUSS & BOB
The Wholesale Wholesalers
At 262-2630 after 6 p.m.
LEAVE MESSAGE.

Noworul Memorial Chapels
2658 S. Central Park Ave. Telefon: 762-2233
Chicago, Illinois 60623